

Załącznik do uchwały nr 1297/17
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 7 sierpnia 2017 r.

Geotronics Polska Sp. z o.o.
ul. Konecznego 4/10u
31-216 Kraków

WWRPO.VIII.3162.73.2014.KM

DECYZJA
Nr WWRPO/25/W/2017

podjęta w dniu 7 sierpnia 2017 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 tekst jednolity), art. 207 ust. 1 pkt 3, ust 2a, ust. 9 pkt 1 i ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity)

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – Geotronics Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. orzekającą zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 zawartej w Szczecinie w dniu 21.12.2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” w kwocie 2 827 350,82 zł (słownie: dwa miliony osiemset dwadzieścia siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych 82/100) wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych

– utrzymuje się w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. w całości.

Uzasadnienie

W odpowiedzi na konkurs nr RPOWZ/1.1.3/2010/1 w dniu 30.06.2010 r. Geotronics Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u złożyła wniosek o dofinansowanie projektu nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”.

Jak wskazano we wniosku o dofinansowanie, głównym celem inwestycji miało być podniesienie konkurencyjności firmy poprzez zakup technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do oceny nawierzchni drogi (pkt C.6 wniosku o dofinansowanie). W celu wdrożenia technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego, zaplanowano m.in. wykonanie następujących prac (pkt D.1 wniosku o dofinansowanie):

- adaptację i zakup wyposażenia Centrum Obliczeniowego (zadanie nr 1),
- stworzenie systemu do archiwizacji danych (zadanie nr 2),
- zakup oprogramowania (zadanie nr 3),
- zakup Mobilnego Systemu Pomiarowego do oceny nawierzchni drogi (zadanie nr 4),
- zakup Uzupełniającego Systemu Skanującego (zadanie nr 5).

Jednocześnie należy wskazać, iż zgodnie z zapisem pkt B.4 wniosku o dofinansowanie siedziba Geotronics Polska Sp. z o.o. znajdowała się w województwie małopolskim, tj. w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u, a wedle treści pkt C.1 wniosku o dofinansowanie projekt pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” zlokalizowany miał być w województwie zachodniopomorskim, tj. w Kołobrzegu przy ul. Tarnopolskiej 1C/C (pkt C.4.2 biznesu planu).

Uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 2124/10 z dnia 25.11.2010 r. Wnioskodawcy przyznano dofinansowanie na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” w wysokości 3 999 984,93 zł ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

W dniu 21.12.2010 r. Beneficjent zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 tekst jednolity, zwanej dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.3 „Inwestycje MSP w nowe technologie”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte aneksy do umowy o dofinansowanie: nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-01 z dnia 09.02.2011 r., nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-02 z dnia 02.08.2011 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-03 z dnia 05.06.2012 r.

We wspomnianej umowie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 określono szczegółowe zasady przekazania środków na realizację projektu oraz prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. IZ RPO WZ, zgodnie z zapisami umowy, zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Natomiast Beneficjent zobowiązał się (§ 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie) realizować projekt z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego (zwanego dalej: RPO WZ) oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie celów (produktów i rezultatów) zakładanych we wniosku o dofinansowanie nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10. Ponadto w związku z realizacją projektu i w wykonaniu umowy Beneficjent obowiązany był do przestrzegania właściwych przepisów pierwotnego i wtórnego prawa wspólnotowego, właściwych przepisów prawa polskiego, w tym wszelkich Wytycznych do nich, a także obowiązujących odpowiednich reguł, zasad i postanowień wynikających z RPO WZ, Uszczegółowienia RPO WZ, obowiązujących procedur, wytycznych, informacji IZ RPO WZ (§ 9 ust. 5 umowy o dofinansowanie).

Na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 uzppr oraz § 12 umowy o dofinansowanie, w związku z zakończeniem realizacji przedmiotowego projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku

o płatność końcową, w dniach 18-19.02.2013 r. IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową realizacji projektu. Dodatkowo w dniach 10-11.06.2013 r. oraz 10.09.2013 r. przeprowadzono kontrole doraźne realizacji projektu z udziałem eksperta zewnętrznego powołanego przez IZ RPO WZ, którego zadaniem było sporządzenie wyceny zakupionych w ramach projektu składników majątku. Podczas czynności kontrolnych dokonano analizy przedstawionych dokumentów związanych z realizowaną inwestycją oraz przeprowadzono wizytację pod wskazanym w dokumentacji aplikacyjnej (jako miejsce realizacji projektu) adresem, w wyniku czego ustalono, iż pomimo, że w dokumentacji aplikacyjnej jako miejsce jego realizacji wskazano Kołobrzeg, a więc określono charakter projektu jako stacjonarny, to w rzeczywistości zrealizowany przez Beneficjenta projekt posiadał charakter niestacjonarny. W związku z faktem, iż siedziba Beneficjenta znajdowała się poza województwem zachodniopomorskim, a mianowicie w Krakowie ustalono, że projekt nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 nie kwalifikował się do objęcia wsparciem w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1. Projekt nie wpisywał się w cel Poddziałania 1.1.3, którym było wsparcie projektów podnoszących konkurencyjność oraz innowacyjność mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, które bądź realizują projekty stacjonarne na terenie województwa zachodniopomorskiego, bądź w przypadku realizacji projektów niestacjonarnych mających siedzibę na terenie tego województwa.

Powyższe ustalenia IZ RPO WZ zawarła w protokole pokontrolnym przekazanym Beneficjentowi pismem z dnia 31.12.2013 r. W odpowiedzi Beneficjent złożył wyjaśnienia i zastrzeżenia (pismo z dnia 21.01.2014 r.) do treści wspomnianego protokołu pokontrolnego, po czym poinformował o odmowie jego podpisania (pismo z dnia 27.01.2014 r.).

Następnie IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o zakończeniu czynności kontrolnych oraz podtrzymała swoje stanowisko w sprawie (zawiadomienie z dnia 10.09.2014 r.). IZ RPO WZ podniosła, iż wobec ustaleń poczynionych w zakresie niestacjonarnego charakteru projektu, dalszą weryfikację zastrzeżeń odnoszących się do kryteriów zawartych w protokole pokontrolnym uznano za bezprzedmiotową. Jednocześnie poinformowano o wszczęciu procedury rozwiązania umowy o dofinansowanie w oparciu o zapis § 17 ust. 5 tejże umowy.

Pismem z dnia 02.10.2014 r. Beneficjent wskazał, iż nie podziela ustaleń zawartych w powyższym zawiadomieniu o zakończeniu czynności kontrolnych. Ponadto zakwestionował zasadność wszczęcia procedury rozwiązania umowy o dofinansowanie, podnosząc, iż na obecnym etapie jest to niezasadne, ponieważ gdyby na etapie aplikowania o środki projekt został oceniony negatywnie to wówczas nie podjąłby się jego realizacji. Jednocześnie wezwał IZ RPO WZ do zapłaty na jego rzecz kwoty 1 172 634,11 zł, stanowiącej ostatnią transzę dofinansowania, która zdaniem Beneficjenta, winna była zostać mu wypłacona.

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego dnia 23.10.2014 r. podjął uchwałę nr 1838/14 o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”.

Z uwagi na fakt, iż Beneficjent wykorzystał środki przekazane na realizację projektu niezgodnie z postanowieniami umowy, IZ RPO WZ pismem z dnia 19.11.2014 r., na podstawie art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 tekst jednolity ze zm.), wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 2 827 350,82 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent w piśmie z dnia 09.12.2014 r. wezwał IZ RPO WZ do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene uchwały nr 1838/14 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 23.10.2014 r. w sprawie rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00.

Z uwagi na bezskuteczny wpływ terminu wskazanego w wezwaniu do zwrotu, z dniem 10.12.2014 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków przekazanych w ramach RPO WZ, Beneficjent pismem z dnia 23.12.2014 r. wniósł o zawieszenie wspomnianego postępowania do czasu rozpoznania przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny sprawy o zapłatę kwoty (...) zł z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu, wskazując, iż rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie uzależnione jest od rozstrzygnięcia przez Sąd zagadnienia skuteczności rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Pismem z dnia 23.12.2014 r. Beneficjent wniósł nadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki geodezji i kartografii, dowodu z oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu, dowodu z zeznań świadków: J.M., T.K., T. S., dowodu z przesłuchania w charakterze Stron T.P. i R.D. oraz dowodu z pisma z dnia 22.12.2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania pisma i załącznikami. Ponadto Beneficjent wniósł

o dołączenie do akt postępowania administracyjnego dokumentów powołanych w piśmie, które znajdują się w posiadaniu organu. Postanowieniem z dnia 26.01.2015 r. IZ RPO WZ odmówiła zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków.

Następnie Beneficjent pismem z dnia 04.02.2015 r. skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. (zwanego dalej: WSA) skargę na uchwałę nr 1838/14 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 23.10.2014 r. w sprawie rozwiązania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00.

Pismem z dnia 09.02.2015 r. Beneficjent złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem postanowienia organu z dnia 26.01.2015 r. o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków.

Postanowieniem z dnia 03.03.2015 r., odnosząc się do wniosków Beneficjenta wskazanych w piśmie z dnia 23.12.2014 r., odmówiono przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Stronę postępowania.

W związku z wnioskiem Strony postępowania z dnia 09.02.2015 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem postanowienia Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 26.01.2015 r., z uwagi na niedopuszczalność w analizowanej sytuacji środka odwoławczego IZ RPO WZ dnia 20.03.2015 r. wydała postanowienie stwierdzające niedopuszczalność wniosku Strony z dnia 09.02.2015 r.

Beneficjent pismem z dnia 20.04.2015 r., za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, złożył skargę do WSA na w/w postanowienie IZ RPO WZ z dnia 20.03.2015 r. w przedmiocie niedopuszczalności środka odwoławczego.

Następnie pismem z dnia 25.05.2015 r. Beneficjent ponownie wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków przekazanych w ramach RPO WZ do czasu rozpoznania przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny sprawy o zapłatę kwoty (...) zł z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu. Dodatkowo Beneficjent w piśmie z dnia 25.05.2015 r. wniósł także o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Okręgowego w S. Wydziału I Cywilnego z dnia 02.03.2015 r. w sprawie o sygn. akt (...) oraz postanowienia WSA z dnia 24.04.2015 r. w sprawie o sygn. akt (...) na okoliczność wykazania, że dla rozpoznania sprawy o ustalenie skuteczności wypowiedzenia umowy o dofinansowanie właściwy pozostaje sąd powszechny oraz ustalenia, że postępowanie toczące przed Sądem Okręgowym w S. w sprawie o sygn. akt (...) ma charakter prejudycjalny dla postępowania administracyjnego.

Na skutek rozpoznania wniosku Strony zgłoszonego w piśmie z dnia 25.05.2015 r. o zawieszenie postępowania administracyjnego, postanowieniem z dnia 03.07.2015 r. IZ RPO WZ odmówiła zawieszenia postępowania administracyjnego. Nadto odnosząc się do wniosku Beneficjenta o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Okręgowego w S. Wydziału I Cywilnego z dnia 02.03.2015 r. (sygn. akt...) oraz postanowienia WSA z dnia 24.04.2015 r. (sygn. akt...), IZ RPO WZ wskazała, że wobec faktu, iż w analizowanej sprawie nie wystąpiło zagadnienie wstępne, a tym samym brak jest podstaw do zawieszenia postępowania administracyjnego, przeprowadzenie w/w dowodów jest bezzasadne. Co więcej wskazano, iż żądanie Beneficjenta w zakresie przeprowadzenia dowodu z postanowienia WSA z dnia 24.04.2015 r. w sprawie o sygn. ...należy uznać za bezcelowe, bowiem w/w dokument znajduje się już w aktach sprawy.

Pismem z dnia 29.07.2015 r. Beneficjent wniósł o przeprowadzenie dowodu z: zeznań świadka D.O., przesłuchania Strony T.P., opinii biegłego z zakresu techniki – geodezji i kartografii. W w/w piśmie Beneficjent wskazał również, iż organ nie wypowiedział się w sentencji postanowienia z dnia 03.07.2015 r. o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego, co do zgłoszonych przez Stronę w piśmie z dnia 25.05.2015 r. dowodów, wobec czego Strona nie posiada wiedzy czy powołane dowody zostały włączone w poczet materiału dowodowego w sprawie.

Następnie w piśmie z dnia 03.08.2015 r. Beneficjent odniósł się do zebranego w sprawie materiału dowodowego i zgłoszonych żądań. Strona wskazała, iż podtrzymuje wszystkie dotychczas złożone wyjaśnienia w sprawie oraz kwestionuje stanowisko organu wyrażone w postanowieniu z dnia 03.03.2015 r. Beneficjent wskazał, iż organ naruszył podstawowe zasady postępowania administracyjnego poprzez zgromadzenie materiału dowodowego w sposób wybiórczy i uznaniowy oraz dokonanie wiążących dla Strony ustaleń, wymagających wiadomości specjalnych, bez przeprowadzania dowodu z opinii biegłego.

Po rozpoznaniu sprawy ze skargi Geotronics Sp. z o.o. na postanowienie Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 20.03.2015 r. w przedmiocie stwierdzenia niedopuszczalności wniosku odnośnie zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków, WSA wyrokiem z dnia 26.08.2015 r. (sygn. akt ...) oddalił skargę Beneficjenta.

Po dokonaniu analizy wniosku Strony zgłoszonego w piśmie z dnia 29.07.2015 r. o przeprowadzenie dowodu z: zeznań świadka D.O., z przesłuchania w charakterze Strony T.P. oraz opinii biegłego z zakresu techniki – geodezji i kartografii, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 09.09.2015 r. odmówiła przeprowadzenia dowodów.

W dniu 17.09.2015 r. Beneficjent wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków oraz przedłużenie terminu do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze względu na toczące się przed Sądem Okręgowym w S. Wydziale I Cywilnym postępowanie sądowe z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu. Pismem z dnia 28.09.2015 r. Beneficjent wniósł ponadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania Strony i dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości.

Pismem z dnia 12.11.2015 r. Beneficjent złożył wniosek o zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków wskazując, iż przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (zwanym dalej: NSA) toczy się postępowanie w sprawie ze skargi na wyrok WSA oddalający skargę Strony na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 20.03.2015 r. w przedmiocie stwierdzenia niedopuszczalności wniesienia środka odwoławczego. Ponadto Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania: B.K., Ł.M., D.F. – P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., D.O., na okoliczność ustalenia charakteru projektu oraz przyczyn z powodu jakich projekt został uznany za niekwalifikujący się do otrzymania dofinansowania.

IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 20.11.2015 r. odmówiła zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z uwagi na fakt, iż kwestia mająca być przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny w ramach postępowania o sygn. akt (...) nie stanowi zagadnienia wstępnego.

Po rozpatrzeniu wniosku o przeprowadzenie dowodów złożonego przez Stronę pismem z dnia 28.09.2015 r., IZ RPO WZ odmówiła przeprowadzenia zgłoszonych przez Stronę dowodów wydając dnia 20.11.2015 r. stosowne postanowienie w tym przedmiocie. IZ RPO WZ w postanowieniu wskazała, iż okoliczności mające istotne znaczenie dla sprawy mogą zostać dostatecznie wyjaśnione innymi już zgromadzonymi w sprawie dowodami.

Pismem z dnia 07.12.2015 r. Beneficjent złożył wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy będącej przedmiotem postanowienia z dnia 20.11.2015 r. o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków.

Następnie Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A.S. (pismo z dnia 11.02.2016 r.) na okoliczności: czy IZ RPO WZ kierowała się wskazaniem dotyczącym stacjonarności projektu, zawartym w opinii sporządzonej przez A.S., w ramach przeprowadzonych przez IZ RPO WZ czynności kontrolnych; czy IZ RPO WZ kwestionowała wycenę części urządzeń zakupionych przez Beneficjenta w ramach realizacji projektu; czy IZ RPO WZ zlecała A.S. sporządzenie opinii w zakresie stacjonarności projektu; czy IZ RPO WZ udzieliła A.S. wytycznych co do sposobu rozumienia stacjonarności projektu pod kątem, których stacjonarność miała być oceniana.

Dnia 26.02.2016 r. IZ RPO WZ wydała postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z uwagi na fakt, iż postępowanie prowadzone przed NSA nie stanowi zagadnienia wstępnego. Dotyczy ono bowiem rozstrzygnięcia skargi na wyrok WSA dotyczący oddalenia skargi na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 20.03.2015 r. w przedmiocie niedopuszczalności wniesienia środka odwoławczego na postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego z dnia 26.01.2015 r. Również postanowieniem z dnia 26.02.2016 r. IZ RPO WZ odmówiła przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, uznając wniosek Strony z dnia 12.11.2015 r. o przeprowadzenie kolejnych dowodów za zbędny, bowiem okoliczności mające istotne znaczenie dla sprawy mogą zostać dostatecznie wyjaśnione innymi dowodami znajdującym się w aktach sprawy.

Postanowieniem z dnia 26.02.2016 r. IZ RPO WZ stwierdziła niedopuszczalność złożonego przez Stronę w piśmie z dnia 07.12.2015 r. wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej wydaniem postanowienia z dnia 20.11.2015 r. o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków. Jak wskazano na postanowienie z dnia 20.11.2015 r. nie przysługiwał środek odwoławczy.

Następnie Strona w piśmie z dnia 31.03.2016 r. złożyła wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości sprzętu i oprogramowania zakupionego przez Beneficjenta w wyniku wykonania umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00, a także na okoliczność ustalenia czy projekt Beneficjenta ma charakter stacjonarny.

Ponadto pismem z dnia 01.04.2016 r. Beneficjent wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków do czasu prawomocnego zakończenia

postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w S. Wydział I Cywilny (sygn. akt...) z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu o zapłatę. Ewentualnie na wypadek odmowy zawieszenia postępowania przez organ, Beneficjent wniósł o przedłużenie prowadzenia postępowania administracyjnego w związku z rozprawą wyznaczoną na dzień 25.04.2016 r. przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny w sprawie pod sygn. akt ...

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, obejmującego całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”, umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 wraz z aneksami, wyników kontroli, a także wyjaśnień Beneficjenta) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął dnia 18.04.2016 r. decyzję administracyjną nr WWRPO/18/W/2016 orzekającą zwrot środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” w kwocie 2 827 350,82 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: ufp), pismem z dnia 04.05.2016 r. (doręczonym dnia 10.05.2016 r.) Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją administracyjną nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., przedstawiając szczegółowe wyjaśnienia i zarzuty, o których mowa poniżej.

I tak Beneficjent zarzucił wydanej decyzji administracyjnej:

1) naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- a) naruszenie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: usw) poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na podstawie uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 614/16 z dnia 18.04.2016 r. podpisanej jedynie przez Marszałka Województwa i bez wymienienia składu osobowego organu, podczas gdy uchwały Zarządu Województwa zapadają większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Zarządu w głosowaniu jawnym, a z treści wskazanej uchwały nie można stwierdzić czy Zarząd w chwili podejmowania uchwały posiadał zdolność do podejmowania wiążących oświadczeń, nadto uchwała została podpisana jedynie przez jednego członka organu kolegialnego,
- b) naruszenie art. 31 ust. 4 usw poprzez wszczęcie postępowania administracyjnego i oparcie zaskarżonej decyzji na podstawie uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 1838/14 z dnia 23.10.2014 r. w przedmiocie rozwiązania umowy o dofinansowanie z Beneficjentem z dnia 21.12.2010 r., która to uchwała podpisana jest jedynie przez Wicemarszałka Województwa, bez przedstawienia stosownego upoważnienia i bez wymienienia składu osobowego organu, podczas gdy uchwały Zarządu Województwa zapadają większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Zarządu w głosowaniu jawnym, a z treści uchwały nie można stwierdzić czy Zarząd w chwili jej podejmowania posiadał zdolność do podejmowania wiążących oświadczeń,
- c) naruszenie art. 77 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity) w zw. z art. 67 ufp poprzez oparcie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na dowodach, co do których organ nie wydał postanowienia o ich dopuszczeniu oraz na dowodach przeprowadzonych poza niniejszym postępowaniem administracyjnym, co w konsekwencji spowodowało naruszenie art. 10 § 1 kpa w zw. z art. 67 ufp, poprzez niezapewnienie Stronie czynnego udziału w postępowaniu z powodu braku poinformowania jakie dowody stanowią dowód w sprawie (zostały dopuszczone przez organ) i podstawę decyzji administracyjnej oraz przeprowadzenie dowodów poza postępowaniem administracyjnym bez zapewnienia Stronie gwarancji wynikających z zasad przeprowadzania postępowania dowodowego przez organ administracji publicznej,
- a) naruszenie art. 79 § 1 i 2 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez oparcie decyzji administracyjnej na dowodach przeprowadzonych poza postępowaniem administracyjnym w przedmiocie zwrotu środków (np. przeprowadzenie kontroli realizacji projektu wraz z oględzinami) i w konsekwencji naruszenie zasady czynnego udziału Strony w postępowaniu administracyjnym,

- b) naruszenie art. 8 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez podejmowanie przez organ działań i prowadzenie postępowania administracyjnego w sposób nie budzący zaufania do władzy publicznej,
  - c) naruszenie art. 11 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez niewystarczające wyjaśnienie przez organ Beneficjentowi zasadności przesłanek jakimi kierował się organ przy załatwianiu niniejszej sprawy,
  - d) naruszenie art. 75 § 1 kpa w zw. z art. 78 § 1 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez niezasadną odmowę przeprowadzenia przez organ dowodów wnioskowanych przez Stronę w toku postępowania administracyjnego, tj. przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii, dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu, zeznań świadków: J.M., T.K., T.S., D.O., B.K., Ł.M., D.F.-P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., A.S., przesłuchania w charakterze Strony T.P. i R.D., przeprowadzenie dowodu z pisma Beneficjenta z dnia 22.12.2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania i załącznikami oraz nierozpoznanie wniosku dowodowego Strony z dnia 31.03.2016 r. o przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako dowodu z opinii biegłego, podczas gdy dowody te mogły przyczynić się do wyjaśnienia niniejszej sprawy i nie były niezgodne z prawem,
  - e) naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez niepodjęcie przez organ wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz do jej załatwienia oraz poprzez niewystarczające zebranie i rozpatrzenie przez organ materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy, wybiórcze potraktowanie materiału dowodowego i nieprzeprowadzenie tych dowodów, o które wnioskowała Strona,
  - f) naruszenie art. 80 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez dowolną ocenę dowodów przez organ i nieprzeprowadzenie przez organ dowodów wnioskowanych przez Stronę z uwagi na ich brak przydatności dla sprawy, podczas gdy zamierzeniem Strony było wykazanie okoliczności przeciwnych do ustaleń organu, tak więc organ winien je uwzględnić i przeprowadzić,
  - g) naruszenie art. 84 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez oddalenie wniosku dowodowego Strony o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii, na okoliczność ustalenia charakteru projektu nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10, podczas gdy dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych koniecznym było posiadanie wiadomości specjalnych, a więc organ nie był władny do samodzielnego rozstrzygnięcia okoliczności spornych w niniejszej sprawie,
  - h) naruszenie art. 85 § 1 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez oddalenie wniosku dowodowego Strony o przeprowadzenie oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu, podczas gdy dowód ten był istotny dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych i prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy,
  - i) naruszenie art. 86 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez oddalenie przez organ wniosku o przesłuchanie Strony postępowania podczas, gdy po zakończeniu przez organ przeprowadzania postępowania dowodowego, w sprawie pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy,
  - j) naruszenie art. 89 § 2 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez nieprzeprowadzenie przez organ rozprawy administracyjnej mimo takiego obowiązku, w związku z faktem, iż przeprowadzono (poza ramami czasowymi postępowania administracyjnego) dowód z opinii eksperta Andrzeja Sulawiaka czy też oględzin miejsca realizacji projektu,
  - k) naruszenie art. 97 § 1 pkt 4 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez odmowę zawieszenia przez organ postępowania z uwagi na konieczność rozpoznania zagadnienia wstępnego (tj. zagadnienia zasadności i skuteczności rozwiązania umowy o dofinansowanie) przez inny organ (Sąd Okręgowy w S.), podczas gdy okoliczność taka stanowi obligatoryjną przyczynę do zawieszenia postępowania administracyjnego,
  - l) naruszenie art. 107 § 1 i 3 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez brak zawarcia w zaskarżonej decyzji podstawy prawnej oraz brak wystarczającego uzasadnienia prawnego, podczas gdy decyzja administracyjna winna zawierać podanie podstawy prawnej oraz uzasadnienie prawne, czyli wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji wraz z przytoczeniem przepisów prawa,
- 2) naruszenie prawa materialnego, tj.:
- a) naruszenie art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp poprzez błędne przyjęcie, że środki wypłacone Beneficjentowi zostały przez niego pobrane nienależnie z uwagi na to, że projekt Beneficjenta od samego początku nie kwalifikował się do udzielenia dofinansowania,

- podczas gdy projekt Beneficjenta kwalifikował się do udzielenia dofinansowania, a środki zostały przez niego pobrane należnie, zgodnie z prawem i właściwie wykorzystane,
- b) naruszenie art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp w zw. z pkt 2.2.1 Wytucznych dla Wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie projektu w ramach RPO WZ (zwanych dalej: Wytuczny) poprzez pominięcie przez organ przy ocenie charakteru projektu jego specyfiki i oparcie się jedynie na specyfice zakupowanych przez Beneficjenta środków trwałych i w konsekwencji błędne przyjęcie przez organ, że projekt posiada charakter niestacjonarny,
  - c) naruszenie art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp w zw. z pkt 2.3 Wytucznych poprzez błędne określenie wydatków Beneficjenta ponoszonych w trakcie realizacji umowy jako wydatków niekwalifikowalnych, podczas gdy wydatki Beneficjenta spełniają wszystkie warunki kwalifikowalności w rozumieniu założeń konkursu, a poprzez to błędne wyliczenie wysokości kwoty do zwrotu przez Beneficjenta,
  - d) naruszenie art. 30 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 2 uzpr przez stwierdzenie, że środki zostały pobrane przez Beneficjenta w sposób nienależny, w sytuacji, w której projekt został zrealizowany na podstawie umowy o dofinansowanie i zgodnie z tą umową, która określa warunki dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane,
  - e) naruszenie § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie poprzez niezasadne rozwiązanie umowy z Beneficjentem na podstawie przesłanki nieprzewidzianej w umowie o dofinansowanie dla jej rozwiązania, tj. braku stacjonarności projektu,
  - f) naruszenie art. 2 i 7 Konstytucji w zw. z art. 8 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez naruszenie przez organ zasady działania jednostki w zaufaniu do organów państwa,
  - g) naruszenie art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp w zw. z pkt 4.2.3 Wytucznych poprzez przyjęcie, że projekt Beneficjenta nie nadawał się do udzielenia dofinansowania od samego początku, podczas gdy zgodnie z zapisami Wytucznych, Komisja Oceniająca Projekty już na etapie kontroli merytoryczno–technicznej wniosku o dofinansowanie miała możliwość uznać pewne wydatki Beneficjenta za niekwalifikowalne i usunąć je, mimo tego uznała wydatki zadeklarowane przez Beneficjenta za kwalifikowalne i nadające się do udzielenia wsparcia,
  - h) naruszenia art. 26 ust. 2 uzpr poprzez niezapewnienie przez organ zasady równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii Beneficjentów w ramach programu oraz niezapewnienie przejrzystości reguł stosowanych przy ocenie projektów,
  - i) naruszenie art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp poprzez stwierdzenie, że środki zostały przez Beneficjenta pobrane nienależnie, wobec czego cała kwota dofinansowania winna ulec zwrotowi wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, podczas gdy organ określając obowiązek zwrotu całości dofinansowania wraz z odsetkami już po zakończeniu realizacji projektu winien uwzględnić stopień realizacji celów projektu i zasadę praw słusznie nabytych,
  - j) naruszenie art. 98 ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006 r. ze zm., zwanego dalej: rozporządzeniem nr 1083/2006) poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy państwo członkowskie przy anulowaniu całości lub części wkładu publicznego w ramach programu operacyjnego winno wziąć pod uwagę charakter i wagę nieprawidłowości oraz straty finansowe poniesione przez fundusze,
- 3) błąd w ustaleniach stanu faktycznego, tj.:
- a) uznanie przez organ, że na etapie kwalifikowania projektów do udzielenia dofinansowania organ nie był zobowiązany do weryfikacji prawdziwości kwalifikacji przez Beneficjenta charakteru projektu jako stacjonarnego, podczas gdy obowiązek ten wynika m.in. z dokumentu w postaci Wytucznych oraz z treści karty oceny merytoryczno–technicznej,
  - b) przyjęcie, że projekt Beneficjenta nie kwalifikował się do udzielenia dofinansowania z uwagi na niestacjonarny charakter projektu, podczas gdy przy udzieleniu dofinansowania, na etapie weryfikacji wniosku o dofinansowanie, organ posiadał wszelkie informacje przydatne do weryfikacji charakteru projektu Beneficjenta, który finalnie został zakwalifikowany przez organ jako projekt o charakterze stacjonarnym,
  - c) przyjęcie przez organ błędnego rozumienia projektu o charakterze stacjonarnym, z uwagi na brak takiej definicji w przepisach prawa krajowego i unijnego, podczas gdy dla prawidłowego zdefiniowania tego pojęcia należy wziąć pod uwagę każdorazowo

okoliczności dotyczące konkretnego Beneficjenta i charakterystykę oraz specyfikę danego projektu.

Mając na uwadze powyższe Beneficjent we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy wniósł o uchylenie w całości decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. i umorzenie postępowania w sprawie. Ponadto Beneficjent w piśmie z dnia 04.05.2016 r. wniósł o ponowne rozpoznanie przez organ wniosków dowodowych Strony oraz dopuszczenie i przeprowadzenie przez organ dowodu: z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii; z opinii biegłego z zakresu rachunkowości; oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu; przesłuchania świadków: J.M., T.K., T.S., D.O., B.K., Ł.M., D.F.-P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., A.S., przesłuchania w charakterze Strony T.P. i R.D.; z pisma Beneficjenta z dnia 22.12.2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania i załącznikami; ponowne rozpoznanie wniosku dowodowego Strony z dnia 31.03.2016 r. o przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. jako opinii biegłego, każde z powyższych na okoliczności podane w złożonych przez Stronę wnioskach dowodowych. Poza tym Beneficjent wniósł o ponowne rozpoznanie przez organ wniosku o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania toczącego się obecnie przed Sądem Okręgowym w S. Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt (...) o zapłatę, przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu, z uwagi na konieczność rozpoznania przez wskazany Sąd zagadnienia wstępnego w niniejszej sprawie, tj. skuteczności i zasadności rozwiązania z Beneficjentem umowy o dofinansowanie.

Ponadto pismem z dnia 06.05.2016 r. Beneficjent wezwał organ do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 614/16 z dnia 18.04.2016 r. w przedmiocie podjęcia decyzji o zwrocie przez Beneficjenta środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00.

Postanowieniem z dnia 09.06.2016 r. oraz 06.07.2016 r., z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej analizy zarzutów skazanych przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy oraz ustosunkowania się do wniosków dowodowych zgłoszonych przez Stronę, IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o przedłużeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r.

Następnie w piśmie z dnia 04.07.2016 r. Strona wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu w postaci opinii A.S. z dnia 20.09.2013 r. sporządzonej w ramach realizacji przez Beneficjenta – S.W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) – umowy z dnia 28.05.2013 r., na okoliczność braku jasnych i spójnych kryteriów stosowanych przez organ podczas oceny wydatków czynionych przez Beneficjentów w trakcie realizacji projektów, istnienia po stronie organu dowolności w ocenie ponoszonych przez Beneficjentów wydatków, istnienia różnicowanego traktowania Beneficjentów w toku kontroli i wniosków tej kontroli po zakończeniu realizacji projektu.

Pismem z dnia 28.06.2016 r. (wpływ do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego dnia 07.07.2016 r.) Beneficjent wniósł za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego skargę do WSA na uchwałę Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 614/16 z dnia 18.04.2016 r. w przedmiocie podjęcia decyzji o zwrocie przez Beneficjenta środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00.

Pismem z dnia 26.07.2016 r. Strona wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wyroku Sądu Rejonowego (...) w S. Wydział XI Gospodarczy z dnia 17.05.2016 r. (sygn. akt ...) wraz z uzasadnieniem, który został wydany w sprawie z powództwa Z.G.D. Sp. z o.o. przeciwko Geotronics Polska Sp. z o.o. Dowód powołano na okoliczność ustalenia przyczyn stojących u podstaw wypowiedzenia umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00; ustalenia czy Instytucja Zarządzająca dysponowała informacjami niezbędnymi do prawidłowej oceny wniosku Beneficjenta; ustalenia czy Instytucja Zarządzająca na etapie oceny stacjonarności projektu Beneficjenta dokonała tej oceny w sposób prawidłowy, zgodny z obowiązującymi Wytycznymi, w szczególności w zakresie oceny stacjonarności projektu Geotronics Polska Sp. z o.o.; ustalenia czy przyczyna spoczywająca u podstaw wypowiedzenia powyższej umowy i decyzji o zwrocie dofinansowania znajdowała się po stronie Beneficjenta; ustalenia czy Instytucja Zarządzająca dopuściła się uchybień w toku badania dokumentacji aplikacyjnej Beneficjenta, a także ustalenia czy Wytyczne dla Wnioskodawcy zawierają precyzyjnie określone kryteria oceny stacjonarności projektu.

Dnia 04.08.2016 r. IZ RPO WZ przekazała do WSA w Szczecinie skargę Beneficjenta z dnia 28.06.2016 r. na uchwałę Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 614/16 z dnia 18.04.2016 r. wraz z odpowiedzią na skargę oraz aktami sprawy.

Z uwagi na konieczność odniesienia się do wniosku dowodowego zgłoszonego przez Stronę w piśmie z dnia 26.07.2016 r., postanowieniem z dnia 04.08.2016 r. poinformowano Beneficjenta o

przedłużeniu prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. Również z uwagi na konieczność odniesienia się do wniosków dowodowych zgłoszonych przez Stronę w toku postępowania, a także analizę obszernie przedstawionych przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzutów, przedłużono postępowanie najpierw postanowieniem z dnia 08.09.2016 r., a następnie z dnia 05.10.2016 r.

Postanowieniem z dnia 17.10.2016 r. IZ RPO WZ odmówiła przeprowadzenia zgłoszonych przez Stronę w piśmie z dnia 04.05.2016 r. oraz z dnia 04.07.2016 r. następujących dowodów: z przesłuchania świadków: J.M., T.K., T.S., D.O., B.K., Ł.M., D.F. – P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., A.S., z przesłuchania Strony: T.P., R.D., z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako biegłego, pisma Beneficjenta z dnia 22.12.2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania i załącznikami, z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii, z opinii biegłego z rachunkowości, z odczytów miejsc lokalizacji i realizacji projektu, z opinii A.S. z dnia 20.09.2013 r. IZ RPO WZ w wydanym postanowieniu z dnia 17.10.2016 r. wyjaśniła, iż okoliczności będące przedmiotem dowodu pozostają bez znaczenia dla sprawy lub zostały już wyjaśnione w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał.

Nadto postanowieniem z dnia 17.10.2016 r. organ odmówił zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. orzekającej zwrot od Beneficjenta środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00, a więc uwzględnienia wniosku zawartego w piśmie z dnia 04.05.2016 r. Jak wskazano wynik postępowania przed Sądem Okręgowym w S. Wydział I Cywilny (sygn. akt ...) zainicjowanego przez Stronę pozwem o zapłatę nie stanowi zagadnienia wstępnego, którego wystąpienie obligowałoby organ do zawieszenia wobec Beneficjenta postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy.

Następnie w piśmie z dnia 19.10.2016 r. Beneficjent złożył wniosek o zawieszenie postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 kpa, do czasu prawomocnego ukończenia postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w S. II Wydział Cywilny Odwoławczy z powództwa Z.G.D. Sp. z o.o. przeciwko Geotronics Polska Sp. z o.o. o zapłatę (sygn. akt ...).

Pismem z dnia 28.10.2016 r. Beneficjent wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy będącej przedmiotem postanowienia o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. Beneficjent zarzucił IZ RPO WZ naruszenie art. 97 § 1 pkt 4 kpa poprzez odmowę zawieszenia postępowania administracyjnego pomimo istnienia przesłanek uzasadniających obligatoryjne zawieszenia postępowania, tj. faktu, że rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez sąd.

Postanowieniem z dnia 28.10.2016 r. WSA w S., po rozpoznaniu sprawy ze skargi Geotronics Polska sp. z o.o. na uchwałę Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 614/16 z dnia 18.04.2016 r. w sprawie podjęcia decyzji o zwrocie przez Beneficjenta środków otrzymanych na podstawie umowy nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00, odrzucił w/w skargę, uznając iż uchwała ta nie podlegała zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

Następnie IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o przedłużeniu prowadzonego postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej decyzji nr WWRPO/18/W/2016 wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego dnia 18.04.2016 r., ze względu na analizę zgłoszonych przez Stronę wniosków dowodowych (postanowienie organu z dnia 03.11.2016 r.).

Pismem z dnia 02.11.2016 r. (wpływ do Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego) Strona wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania jako świadków B.K., Ł.M., D.F.-P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R. na okoliczność ustalenia definicji pojęcia stacjonarności projektu w rozumieniu Wytycznych dla Wnioskodawców na dzień podpisania przez Spółkę umowy o dofinansowanie projektu, a także rozumienia przez Instytucję Zarządzającą znaczenia pojęcia stacjonarności projektu na dzień wypowiedzenia umowy o dofinansowanie z dnia 21.12.2010 r. oraz ustalenia czy na etapie oceny wniosku o dofinansowanie organ miał obowiązek badać kwestię stacjonarności projektu, ze względu na fakt, że pomimo przyznania Geotronics Polska Sp. z o.o. dofinansowania na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska Sp. z o.o.”, realizacji projektu zgodnie

z wnioskiem oraz biznesplanem oraz wykonania umowy o dofinansowanie projektu przez Spółkę, Instytucja Zarządzająca wypowiedziała Spółce umowę o dofinansowanie i wydała decyzję o zwrocie dofinansowania powołując się na fakt, iż projekt Beneficjenta miał charakter niestacjonarny.

Dnia 23.11.2016 r., 28.11.2016 r. oraz 14.12.2016 r. Beneficjent skorzystał z prawa przewidzianego w art. 10 kpa, zapoznając się z aktami prowadzonego przez organ postępowania administracyjnego.

Postanowieniem dnia 06.12.2016 r., dnia 04.01.2017 r., dnia 06.02.2017 r., dnia 06.03.2017 r. oraz 04.04.2017 r. IZ RPO WZ przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., mając na uwadze analizę zarzutów sformułowanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i zgłoszonych przez Stronę wniosków dowodowych.

Dnia 08.12.2016 r. organ w formie postanowienia stwierdził niedopuszczalność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończony postanowieniem z dnia 17.10.2016 r. o odmowie zawieszenia postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w przedmiocie zwrotu środków przekazanych Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00, z uwagi na fakt, iż od w/w postanowienia nie przysługiwało zażalenie.

Pismem z dnia 01.02.2017 r., w związku z faktem, iż w ocenie Strony obowiązek zwrotu przez Geotronics Polska Sp. z o.o. przyznanych jej na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 środków – tj. kwoty 1 399 994,73 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 17.03.2011 r. oraz kwoty 1 386 076,09 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 26.10.2011 r. – wraz z końcem 2016 r. upłynął 5-letni termin przedawnienia zwrotu, Beneficjent wniósł o uchylenie decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. w powyższym zakresie oraz umorzenie postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy. Beneficjent powołał się na art. 70 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017 r. poz. 201 tekst jednolity, zwana dalej: Ordynacją podatkową), zgodnie z którym zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Podał, iż skoro w ocenie IZ RPO WZ dofinansowanie zostało przyznane Spółce nienależnie to termin zwrotu dwóch pierwszych transz dofinansowania powinien nastąpić jeszcze w 2011 r., tak więc 5-letni termin ich przedawnienia upłynął wraz z końcem 2016 r. (w sprawie nie została zrealizowana przesłanka przerwania biegu przedawnienia). W ocenie Strony termin przedawnienia zobowiązania do zwrotu środków rozpoczął swój bieg już od dnia otrzymania przez Spółkę środków, co zdaniem Strony znajduje potwierdzenie w stanowisku organu, który wskazał, że dzień przekazania środków stanowi równocześnie termin, od którego naliczane będą odsetki jak dla zaległości podatkowych. Co do zasady, odsetki jak dla zaległości podatkowych naliczane są od dnia, w którym uchybiono terminowi zapłaty podatku. W niniejszej sprawie terminem, od którego odsetki są przez organ naliczane jest dzień otrzymania przez Spółkę wymienionych w piśmie kwot dofinansowania. Pozwala to, według Beneficjenta, na jednoznaczne uznanie, że bieg 5-letniego terminu przedawnienia rozpoczął się z końcem 2011 r.

Dnia 27.03.2017 r. Beneficjent skorzystał z prawa przewidzianego w art. 10 kpa, zapoznając się z aktami prowadzonego przez organ postępowania administracyjnego.

Następnie pismem z dnia 04.04.2017 r. organ poinformował Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie, jak również pouczyła o prawach określonych w art. 10 § 1 kpa.

W związku z otrzymaniem zawiadomienia o zamiarze zakończenia przez organ postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., w piśmie z dnia 14.04.2017 r. Beneficjent wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego do czasu przeprowadzenia – w sprawie z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu o zapłatę – przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny (sygn. akt ...) dowodów z opinii biegłych sądowych na okoliczność ustalenia czy projekt Spółki pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” posiadał charakter stacjonarny w rozumieniu zasad konkursu oraz na okoliczność wyceny wartości zakupionych przez Geotronics Polska Sp. z o.o. w ramach realizacji projektu urządzeń i oprogramowania. Beneficjent podkreślił, iż nie zgadza się ze stwierdzeniem organu (które stanowiło podstawę do rozwiązania umowy o dofinansowanie), że projekt od początku nie kwalifikował się do udzielenia wsparcia, bo posiada charakter niestacjonarny, a siedziba Spółki znajduje się na terenie województwa małopolskiego. Tym samym od początku kwestionował fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie, kwestia zasadności rozwiązania umowy będzie zaś – jak podała Strona – badana we wspomnianej powyżej sprawie przez Sąd Okręgowy w S. Kryterium na podstawie, którego dokonano

rozwiązania umowy o dofinansowanie nie posiadało, według Beneficjenta, jasnej i precyzyjnej definicji, w Wytycznych opisano jedynie lakonicznie przykłady projektów stacjonarnych. Na posiedzeniu sądowym w dniu 13.04.2017 r. Sąd postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia czy projekt Spółki miał charakter stacjonarny, a co za tym idzie kwalifikował się do udzielenia dofinansowania. Dodatkowo Strona zwróciła uwagę, że Sąd postanowił również przeprowadzić dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny na okoliczność określenia wartości zakupionych przez Spółkę w ramach realizacji umowy o dofinansowanie urządzeń i oprogramowania. Przeprowadzone dowody będą w ocenie Beneficjenta istotne dla postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ, wobec czego należy jego zdaniem przyjąć, iż ich przeprowadzenie ma charakter zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 kpa. Nadto w ocenie Beneficjenta organ powinien w ramach postępowania administracyjnego przeprowadzić niezależnie dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia charakteru projektu. Poza tym wypowiadając się co do zebranego materiału dowodowego Spółka wskazała na bezprzedmiotowość prowadzonego przez organ postępowania w części, co winno skutkować jego umorzeniem w odpowiednim zakresie. Zdaniem Beneficjenta jeśli uznać (jak czyni to IZ RPO WZ), że dofinansowanie zostało przyznane Spółce nienależnie to termin zwrotu pierwszych dwóch transz dofinansowania powinien nastąpić jeszcze w 2011 r., tak więc 5-letni termin ich przedawnienia określony w art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej upłynął z końcem 2016 r. Beneficjent podkreślił też, iż w jego ocenie brak w materiale dowodowym dowodów świadczących o charakterze projektu mimo, że Strona składała różnorakie wnioski o przeprowadzenie dowodów, które jednak nie zostały uwzględnione przez organ, co może prowadzić do tego, że rozstrzygnięcie organ będzie uznaniowe. Beneficjent podtrzymał twierdzenia i zarzuty wskazane w piśmie z dnia 03.08.2015 r.

Postanowieniem dnia 02.06.2017 r. IZ RPO WZ przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., z uwagi na konieczność zapewnienia Beneficjentowi możliwości zapoznania się z aktami i umożliwienia wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 02.06.2017 r. IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o zamiarze zakończenia w/w postępowania, informując o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. W dniu 12.06.2017 r. Beneficjent skorzystał z prawa do zapoznania się z aktami sprawy.

Pismem z dnia 13.06.2017 r. Beneficjent ponownie wniósł o zawieszenie prowadzonego przez organ postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. do czasu przeprowadzenia – w sprawie z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu o zapłatę – przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny (sygn. akt ...) dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia czy projekt Spółki pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” posiadał charakter stacjonarny w rozumieniu zasad konkursu oraz na okoliczność wyceny wartości zakupionych przez Geotronics Polska Sp. z o.o. w ramach realizacji projektu urządzeń i oprogramowania. Beneficjent przytoczył uzasadnienie wskazane w piśmie z dnia 14.04.2017 r. podał też m.in., że w/w Sąd postanowił również przeprowadzić dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny na okoliczność określenia wartości zakupionych przez Spółkę w ramach realizacji umowy o dofinansowanie urządzeń i oprogramowania. Przeprowadzone dowody będą w ocenie Beneficjenta istotne dla postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ, zatem należy w jego ocenie przyjąć, iż ich przeprowadzenie ma charakter zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 kpa. Niezależnie od powyższego, zdaniem Beneficjenta organ powinien w ramach niniejszego postępowania przeprowadzić dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia charakteru stacjonarności projektu. Ponadto Strona wypowiadając się co do zebranego przez organ w sprawie materiału dowodowego, podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko. Po raz kolejny Beneficjent wskazał na bezprzedmiotowość prowadzonego przez organ postępowania w części z uwagi na przedawnienie roszczenia organu o zwrot udzielonego dofinansowania. Zwrócił uwagę, że materiał dowodowy zgromadzony przez organ jest niepełny, brak w nim materiałów świadczących o charakterze projektu, mimo że Beneficjent wnioskował o przeprowadzenie szeregu dowodów. Podkreślił, że kryterium na podstawie, którego dokonano wypowiedzenia umowy o dofinansowanie nie posiada jasnej i precyzyjnej definicji i brak było podstaw do takiego działania organu.

Postanowieniem dnia 05.07.2017 r. IZ RPO WZ przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., z uwagi na analizę stanowiska zawartego w piśmie Beneficjenta z dnia 13.06.2017 r.

W związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ ponownie przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. wniosku o dofinansowanie projektu, umowy o dofinansowanie wraz z aneksami, wyjaśnień Beneficjenta) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jak poniżej.

Podkreślenia wymaga, iż z uwagi na rozległość materiału dowodowego, IZ RPO WZ po przeprowadzeniu ponownej i całościowej analizy przedstawi swoje stanowisko odnosząc się do poszczególnych zarzutów Strony.

I tak odpowiadając na zarzut naruszenia przez organ art. 31 ust. 4 usw poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na podstawie uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 614/16 z dnia 18.04.2016 r. podpisanej jedynie przez Marszałka Województwa i bez wymienienia składu osobowego organu, podczas gdy jak podał Beneficjent uchwały Zarządu Województwa zapadają większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Zarządu w głosowaniu jawnym, a z treści wskazanej uchwały nie można stwierdzić czy Zarząd w chwili podejmowania uchwały posiadał zdolność do podejmowania wiążących oświadczeń, nadto uchwała została podpisana jedynie przez jednego członka organu kolegiального, należy wskazać co następuje. Zaskarżona uchwała została podjęta na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 uzppr, art. 207 ust. 1 pkt 3, ust. 2a i ust. 9 pkt 1 ufp oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a usw. Zwracając uwagę na w/w podstawę prawną zaskarżonej uchwały należy zauważyć, że:

- 1) z art. 25 pkt 1 uzppr wynika, że Zarząd Województwa pełni rolę Instytucji Zarządzającej, która w odniesieniu do Regionalnego Programu Operacyjnego (zwanego dalej: RPO) jest odpowiedzialna za jego przygotowanie i realizację;
- 2) zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 15 uzppr, do zadań Instytucji Zarządzającej, należy m.in. odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych;
- 3) zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp, w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej lub Instytucji Pośredniczącej wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków, z uwzględnieniem ust. 2 (ust. 9 pkt 1). Od decyzji, o której mowa w ust. 9 pkt. 1, w przypadku, w którym decyzja ta została wydana przez Instytucję Zarządzającą, służy stronie wniosek do tej instytucji o ponowne rozpatrzenie sprawy (ust. 12a pkt 1);
- 4) art. 41 ust. 2 pkt 40 usw stanowi, że do zadań Zarządu Województwa należy przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie;
- 5) według art. 46 ust. 2a usw, decyzje wydane przez Zarząd Województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje Marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków Zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Jednocześnie warto też w tym miejscu wskazać, iż zgodnie z art. 67 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy kpa i odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

Jak wynika z powyższego, konieczność podjęcia uchwały nr 614/16 w sprawie wydania decyzji o zwrocie przez Beneficjenta środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie wynikała stąd, iż do prowadzenia postępowania i wydania wspomnianej decyzji administracyjnej uprawniony był w tym przypadku Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Warto wspomnieć, iż Zarząd Województwa, jest organem kolegiальnym, który liczy 5 osób, w skład którego wchodzi Marszałek Województwa jako jego przewodniczący, wicemarszałek lub 2 wicemarszałków i pozostali członkowie (art. 31 ust. 2 usw). Uchwały Zarządu Województwa zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Zarządu w głosowaniu jawnym, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej (ust. 4). W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos Marszałka Województwa (ust. 5). W odniesieniu do zarzutu Beneficjenta przedstawionego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy należy stwierdzić, iż uchwała w sposób prawidłowy została podpisana przez Marszałka, gdyż zgodnie z § 111 ust. 5 Statutu Województwa Zachodniopomorskiego, uchwały Zarządu podpisuje Marszałek, a w razie jego nieobecności upoważniony członek Zarządu. Z żadnego

przepisu powszechnie obowiązującego nie wynika nadto obowiązek podpisywania uchwał Zarządu przez wszystkie osoby, które brały udział w ich wydaniu. Co się zaś tyczy zarzutu niewymienienia w treści uchwały osób, które brały udział w jej wydaniu, to po pierwsze, obowiązku takiego nie przewiduje usw, a po drugie, informacja o tym którzy członkowie Zarządu uczestniczyli w podjęciu uchwały – wydaniu decyzji, wynika z treści decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. Obowiązek zawarcia w decyzji takiej informacji wynika zaś z art. 46 ust. 2a usw.

W dalszej kolejności Beneficjent we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzucił IZ RPO WZ naruszenie art. 31 ust. 4 usw poprzez wszczęcie postępowania administracyjnego i oparcie zaskarżonej decyzji na podstawie uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 1838/14 z dnia 23.10.2014 r. w przedmiocie rozwiązania umowy o dofinansowanie z Beneficjentem z dnia 21.12.2010 r., która to uchwała podpisana jest jedynie przez Wicemarszałka Województwa, bez przedstawienia stosownego upoważnienia i bez wymienienia składu osobowego organu, podczas gdy uchwały Zarządu Województwa zapadają większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Zarządu w głosowaniu jawnym, a z treści uchwały nie można stwierdzić czy Zarząd w chwili jej podejmowania posiadał zdolność do podejmowania wiążących oświadczeń. Mając na względzie powyższe należy ponownie zwrócić uwagę, iż zgodnie z § 111 ust. 5 Statutu Województwa Zachodniopomorskiego, uchwały Zarządu podpisuje Marszałek, a w razie jego nieobecności upoważniony członek Zarządu. Z żadnego przepisu powszechnie obowiązującego nie wynika nadto obowiązek podpisywania uchwał Zarządu przez wszystkie osoby, które brały udział w ich wydaniu. Ponadto należy wyjaśnić, iż rozwiązanie z Beneficjentem umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 nie było przyczyną wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków, a następnie wydania decyzji administracyjnej. Zgodnie z § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie, IZ RPO WZ może rozwiązać z Beneficjentem umowę bez wypowiedzenia, w przypadku powzięcia informacji o tym, iż Beneficjent na dzień podpisania umowy nie spełniał kryteriów kwalifikujących do Poddziałania. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie, w związku z czym Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1838/14 z dnia 23.10.2014 r. zdecydował o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Niemniej jednak to nie sam fakt rozwiązania umowy z Beneficjentem był podstawą do wszczęcia postępowania administracyjnego czy wydania decyzji w oparciu o art. 207 ust. 1 ufp. Jak wskazał WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 29.05.2014 r. (sygn. akt I SA/OI 748/13), przepisy obowiązującej ufp nie uzależniają ani wszczęcia, ani też wydania decyzji w przedmiocie zwrotu środków od rozwiązania umowy o dofinansowanie. Podobnie NSA w wyroku z dnia 13.02.2014 r., (sygn. akt II GSK 1945/12) wyjaśnił, iż z regulacji ufp wynika, że warunkiem wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu, nie jest uprzednie rozwiązanie umowy o dofinansowanie, jakkolwiek nie można wykluczyć sytuacji, w której zaistnienie przesłanek uzasadniających wydanie decyzji na podstawie art. 207 ufp będzie jednocześnie stanowiło podstawę do rozwiązania umowy.

Kolejne zarzuty podniesione we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy wiążą się z nieprawidłowym, zdaniem Strony, przeprowadzeniem postępowania wyjaśniającego, w szczególności niezasadną odmową przeprowadzenia zgłoszonych przez Stronę dowodów oraz naruszenia zasady czynnego udziału Strony w postępowaniu. Wobec powyższego zaznaczenia wymaga, iż całość materiału zebranego poza postępowaniem administracyjnym, tj. na etapach poprzedzających jego wszczęcie np. z etapu kontrolnego stanowiła akta sprawy administracyjnej. Strona była informowana o możliwości czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, w tym o możliwości przeglądania akt, przedkładania nowych dowodów i wyjaśnień w sprawie, co wielokrotnie czyniła (np. pisma z dnia 23.12.2014 r., 09.02.2015 r., 25.05.2015 r., 29.07.2015 r., 03.08.2015 r., 17.09.2015 r., 28.09.2015 r., 12.11.2015 r., 07.12.2015 r., 11.02.2016 r., 31.03.2016 r., 01.04.2016 r., 04.07.2016 r., 26.07.2016 r., 19.10.2016 r., 28.10.2016 r., 02.11.2016 r., 01.02.2017 r.). Należy zauważyć, iż Beneficjent w pismach przedkładanych zarówno w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie zwrotu środków, jak i w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy, odnosił się do ustaleń utrwalonych w dokumentach powstałych przed zainicjowaniem przez organ postępowania administracyjnego np. do wyników czynności kontrolnych, co świadczy o jego znajomości akt sprawy prowadzonej przez organ. Tym samym nie można uznać, ażeby organ ograniczył w jakikolwiek sposób aktywność Strony – Strona mogła i kwestionowała w ramach swoich uprawnień poczynione przez IZ RPO WZ ustalenia. Zatem nie tylko nie doszło do naruszenia art. 10 kpa, czyli zasady czynnego udziału Strony w postępowaniu, ale też nie doszło do naruszenia zasady wyrażonej w art. 8 kpa w zw. z art. 67 ufp, tj. prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie obywateli do władzy publicznej.

W związku z zarzutem niezasadnej odmowy przeprowadzenia przez organ dowodów wnioskowanych przez Stronę w toku postępowania, należy wskazać, że wedle Strony organ winien przeprowadzić następujące dowody: z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii, dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu, zeznań

świadków: J.M., T.K., T.S., D.O., B.K., Ł.M., D.F.-P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., A.S., przesłuchania w charakterze Strony T.P. i R.D., przeprowadzenie dowodu z pisma Beneficjenta z dnia 22.12.2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania i załącznikami. Strona podniosła również, iż nierozpoznany pozostał wniosek dowodowy Strony z dnia 31.03.2016 r. o przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako dowodu z opinii biegłego. Tymczasem dowody te, w opinii Beneficjenta, mogły przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie były niezgodne z prawem.

W tym miejscu należy dodać, iż również w związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., w piśmie z dnia 04.05.2016 r. Strona wniosła ponownie o przeprowadzenie dowodów: z przesłuchania świadków: J.M., T.K., T.S., D.O., B.K., Ł.M., D.F. – P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., A.S., z przesłuchania Strony: T.P., R.D.; z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako biegłego; pisma Beneficjenta z dnia 22.12.2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania i załącznikami; z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii; z opinii biegłego z rachunkowości i z oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu. Ponadto w trakcie postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy Beneficjent pismem z dnia 04.07.2016 r. wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. z dnia 20.09.2013 r. sporządzonej w ramach realizacji przez Beneficjenta S.W., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) na okoliczność: braku jasnych i spójnych kryteriów stosowanych przez organ podczas oceny wydatków czynionych przez Beneficjentów w trakcie realizacji projektów; istnienia po stronie organu dowolności w ocenie ponoszonych przez Beneficjentów wydatków; istnienia zróżnicowanego traktowania Beneficjentów w toku kontroli i wniosków tej kontroli po zakończeniu realizacji projektu.

Wnioski złożone przez Beneficjenta w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy w piśmie z dnia 04.05.2016 r. i 04.07.2016 r. były zasadniczo ponowieniem tych składanych na etapie postępowania w przedmiocie zwrotu środków zakończonego wydaniem decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. Ponieważ Beneficjent nie wskazał wprost we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy na jakie okoliczności powołane dowody miałyby być przeprowadzone, a wskazał jedynie pośrednio iż „wnosi o ponowne rozpoznanie przez organ wniosków dowodowych Strony (...) na okoliczności podane w złożonych przez Stronę wnioskach dowodowych” dla celów dalszej analizy zasadności postawionych przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzutów, tj. niezasadnej odmowy przez organ przeprowadzenia dowodów, należy w tym miejscu przypomnieć w jaki sposób Beneficjent określił tezę dowodową powołując dowody w postępowaniu w przedmiocie zwrotów środków. I tak pismem z dnia 23.12.2014 r. Beneficjent wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie: dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki – geodezji i kartografii; dowodu z oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu; dowodu z zeznań świadków J.M., T.K. i T.S.; dowodu z przesłuchania w charakterze Strony T.P. i R.D., na okoliczność ustalenia: czy Strona postępowania prawidłowo wywiązała się z umowy o dofinansowanie; czy umowa o dofinansowanie była realizowana przez Stronę postępowania zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym i założeniami projektu; czy projekt Strony postępowania został zrealizowany w całości; braku podstaw do rozwiązania umowy o dofinansowanie przez organ oraz braku podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania. W przypadku dowodów z zeznań świadków i przesłuchania Strony dodatkowo w ocenie Beneficjenta winien on być przeprowadzony na okoliczność czy organ w trakcie realizacji projektu akceptował ponoszone przez Stronę postępowania wydatki i sposób realizacji projektu. Nadto Strona wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie: dowodu z pisma z dnia 22.12.2014 r. – pozwu o zapłatę wraz z dowodem nadania pisma i załącznikami, na okoliczność ich treści, w szczególności zasadności zawieszenia postępowania do czasu rozpoznania sprawy o zapłatę przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu przed Sądem Okręgowym w S. Wydział I Cywilny oraz na okoliczność ustalenia, że Strona realizowała projekt zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym, a także że organ w trakcie realizacji projektu akceptował ponoszone przez Stronę wydatki i sposób realizacji projektu przez Beneficjenta i że realizacja projektu została prawidłowo zakończona. Do powyższych wniosków Beneficjenta zawartych w piśmie z dnia 23.12.2014 r., IZ RPO WZ odniosła się, wydając dnia 03.03.2015 r. postanowienie o odmowie przeprowadzenia zgłoszonych dowodów.

Następnie Strona pismem z dnia 29.07.2015 r. wniosła o przeprowadzenie poniższych dowodów:

- 1) z przesłuchania świadka D.O., na okoliczność ustalenia: czy Beneficjent prawidłowo wywiązał się z umowy o dofinansowanie łączącej Strony; czy umowa łącząca Strony była realizowana przez Beneficjenta zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym i założeniami projektu; czy projekt został zrealizowany w całości; braku podstaw do rozwiązania umowy o dofinansowanie przez organ oraz braku podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania; czy

organ w trakcie realizacji projektu akceptował ponoszone przez Stronę wydatki i sposób realizacji projektu przez Stronę;

- 2) z przesłuchania w charakterze Strony prezesa spółki Geotronics Polska Sp. z o.o. T.P., na okoliczność ustalenia: czy Beneficjent prawidłowo wywiązał się z umowy o dofinansowanie łączącej Strony; czy umowa łącząca Strony była realizowana przez Beneficjenta zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym i założeniami projektu; czy projekt został zrealizowany w całości; braku podstaw do rozwiązania umowy o dofinansowanie przez organ oraz braku podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania; czy organ w trakcie realizacji projektu akceptował ponoszone przez Stronę wydatki i sposób realizacji projektu przez Stronę; zasadności żądania zwrotu środków i ewentualnej wysokości kwoty przypadającej do zwrotu przez Stronę;
- 3) z opinii biegłego z zakresu techniki – geodezji i kartografii, na okoliczność ustalenia: czy Beneficjent prawidłowo wywiązał się z umowy o dofinansowanie łączącej Strony; czy umowa łącząca Strony była realizowana przez Beneficjenta zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym i założeniami projektu; czy projekt został zrealizowany w całości; braku podstaw do rozwiązania umowy o dofinansowanie przez organ oraz braku podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania.

Postanowieniem z dnia 09.09.2015 r. IZ RPO WZ omówiła przeprowadzenia dowodów, o których mowa powyżej we wniosku Strony z dnia 29.07.2015 r.

Nadto w piśmie z dnia 28.09.2015 r. wniesiono o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania w charakterze Strony prezesa spółki Geotronics Polska Sp. z o.o. T.P. oraz z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, na okoliczność ustalenia wysokości kwoty środków, jakie miałyby przypaść do zwrotu przez Stronę po rozwiązaniu umowy o dofinansowanie. Do wniosku ustosunkowano się w postanowieniu z dnia 20.11.2015 r., odmawiając przeprowadzenia dowodów. Beneficjent również pismem z dnia 12.11.2015 r. wniósł o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania świadków, tj. B.K., Ł.M., D. F. – P., A.B., M.S., J.P., K.P., A.R., M.B., A.D., M.G., A.S., D.O., na okoliczność ustalenia charakteru projektu, ustalenia przyczyn z powodu jakich projekt został uznany za niekwalifikujący się do dofinansowania oraz na okoliczności zasadności wypowiedzenia umowy o dofinansowanie. Dnia 26.02.2016 r. wydano postanowienie o odmowie przeprowadzenia zgłoszonych przez Beneficjenta w/w dowodów. Dodatkowo przez Stronę został złożony pismem z dnia 11.02.2016 r. wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A.S. Beneficjent wniósł o przeprowadzenie w/w dowodu, na okoliczności: czy IZ RPO WZ kierowała się wskazaniem dotyczącym stacjonarności projektu, zawartymi w opinii sporządzonej przez A.S., w ramach przeprowadzonych przez IZ RPO WZ czynności kontrolnych; czy IZ RPO WZ kwestionowała wycenę części urządzeń zakupionych przez Beneficjenta w ramach realizacji projektu; czy IZ RPO WZ zlecała A.S. sporządzenie opinii w zakresie stacjonarności projektu; czy IZ RPO WZ udzieliła A.S. wytycznych co do sposobu rozumienia stacjonarności projektu pod kątem, których stacjonarność miała być oceniana. Do wniosku Beneficjenta z dnia 11.02.2016 r. odniesiono się w decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. W piśmie z dnia 31.03.2016 r. Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii z dnia 18.10.2016 r. sporządzonej przez A.S. jako biegłego na okoliczność ustalenia wartości sprzętu i oprogramowania zakupionego przez Beneficjenta w wykonaniu umowy o dofinansowanie i ustalenia czy projekt Beneficjenta ma charakter stacjonarny. Szczegółowo kwestię rozpatrzenia tego wniosku dowodowego złożonego przez Beneficjenta poruszono w dalszej części niniejszej decyzji.

Reasumując, należy podkreślić, iż IZ RPO WZ w postępowaniu w przedmiocie zwrotu środków odniosła się do składanych przez Stronę wniosków dowodowych, tak jak i do wniosków zgłoszonych przez Stronę pismem z dnia 04.05.2016 r. oraz dnia 04.07.2016 r., tj. na etapie postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją administracyjną nr WWRPO/18/W/2016, wydając dnia 17.10.2016 r. postanowienie o odmowie przeprowadzenia dowodów.

W opinii IZ RPO WZ, we wskazanych powyżej postanowieniach odnoszących się do złożonych wniosków dowodowych organ szczegółowo wyjaśnił Stronie przesłanki jakimi kierował się je wydając (podobnie jak wydając decyzję administracyjną nr WWRPO/18/W/2016). Na skutek ponownej analizy sprawy organ uznał, iż IZ RPO WZ rozpatrując zgłoszone wnioski dowodowe podjęła niezbędne działania do wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy (art. 7 kpa), a wszystkie czynności, w toku prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków, były zgodne z przepisami prawa. Nadto co należy podkreślić, rozpatrzenie materiału dowodowego dokonane zostało w wyniku wyczerpująco zebranego materiału (art. 77 § 1 kpa), z zachowaniem granic swobodnej (art. 80 kpa) – nie zaś dowolnej – oceny dowodów. Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy organ podjął tożsame do tych poczynionych w postępowaniu w przedmiocie zwrotu środków ustalenia będące podstawą do wydania postanowień w sprawie wniosków dowodowych zgłoszonych przez

Stronę we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, jak i potem już w toku postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. Zdaniem IZ RPO WZ zasadnie zatem odmówiono Beneficjentowi przeprowadzenia zgłoszonych dowodów. Organ nie ma obowiązku przeprowadzenia każdego dowodu zgłoszonego przez Stronę.

Co do wniosku dowodowego zgłoszonego przez Stronę pismem z dnia 31.03.2016 r. o przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości sprzętu i oprogramowania zakupionego przez Beneficjenta w wykonaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 oraz ustalenia czy projekt Beneficjenta ma charakter stacjonarny, który to wniosek jak Beneficjent podał we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie został rozpoznany przez IZ RPO WZ w postępowaniu w przedmiocie zwrotu środków należy zaznaczyć, iż wspomniane pismo zawierające wniosek Strony wpłynęło do Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego dnia 19.04.2016 r., a więc już po wydaniu przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016. Warto jednakże zauważyć, iż pismem z dnia 11.02.2016 r. Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A.S. na okoliczności: czy IZ RPO WZ kierowała się wskazaniem dotyczącym stacjonarności projektu zawartymi w opinii sporządzonej przez A.S. w ramach przeprowadzonych przez IZ RPO WZ czynności kontrolnych, czy IZ RPO WZ kwestionowała wycenę części urządzeń zakupionych przez Beneficjenta w ramach realizacji projektu; czy IZ RPO WZ zlecała A.S. sporządzenie opinii w zakresie stacjonarności projektu; czy IZ RPO WZ udzieliła A.S. wytycznych co do sposobu rozumienia stacjonarności projektu pod kątem, których stacjonarność miała być oceniana. Jak wyjaśniono w decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., projekt pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska” realizowany w ramach RPO WZ, został przez Beneficjenta błędnie zakwalifikowany jako projekt stacjonarny. Co z tym związane Beneficjent nie kwalifikował się do otrzymania dofinansowania. Powyższe zostało ustalone przez IZ RPO WZ na podstawie całościowej analizy zebranego materiału dowodowego, w tym: wniosku o dofinansowanie, umowy o dofinansowanie wraz z aneksami, dokumentacji czynności kontrolnych jak i pism składanych przez Beneficjenta w toku czynności kontrolnych oraz toku postępowania administracyjnego. W związku z powyższym, jak wskazano w decyzji nr WWRPO/18/W/2016 niezasadnym było przeprowadzenie dowodu na okoliczność czy IZ RPO WZ wzięła pod uwagę opinię A.S., albowiem IZ RPO WZ dokonała własnych ustaleń w tym zakresie na podstawie całościowej analizy materiału dowodowego. Nie oparła się zatem tylko i wyłącznie na jednej opinii. Nawet gdyby przedmiotowa opinia nie została sporządzona to i tak wnioski wywiedzione przez IZ RPO WZ na podstawie pozostałego materiału dowodowego byłyby tożsame z przedstawionymi w decyzji. Jednocześnie uznano za niezasadne przeprowadzanie dowodu na okoliczność czy IZ RPO WZ kwestionowała wycenę części urządzeń zakupionych przez Beneficjenta w ramach projektu, gdyż przedmiotem postępowania administracyjnego nie była kwestia prawidłowej realizacji projektu, a kwestia jego nieprawidłowego zakwalifikowania przez Beneficjenta na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jako projektu stacjonarnego. W decyzji administracyjnej również wyjaśniono, że za niezasadny trzeba uznać wniosek Beneficjenta dotyczący przeprowadzenia dowodu na okoliczność tego czy IZ RPO WZ zlecała A.S. sporządzenie opinii pod kątem stacjonarności projektu oraz czy udzieliła A.S. wytycznych co do sposobu rozumienia stacjonarności. Wskazano bowiem, iż z treści opinii z dnia 18.10.2013 r. sporządzonej na potrzeby IZ RPO WZ przez A.S. wprost wynika, iż dotyczyła ona jedynie analizy wysokości i zasadności kosztów poniesionych na zakup urządzeń i oprogramowania, kosztów prowadzonych szkoleń oraz oceny działania i realizacji założeń wskazanych w dokumentacji aplikacyjnej i użytkownika systemu wyłącznie przez Beneficjenta. Co za tym idzie swoim zakresem nie obejmowała ona kwestii stacjonarności projektu. Jednocześnie podkreślono, iż A.S. jest specjalistą z zakresu wyceny sprzętu komputerowego, oprogramowania i systemów informatyczno – telekomunikacyjnych, informatyki, techniki komputerowej i legalności oprogramowania, natomiast nie zostało w opinii wykazane, aby był on specjalistą z zakresu projektów realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Tym samym nie uznano przydatności w/w opinii dla postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków, w zakresie określenia czy projekt realizowany przez Beneficjenta miał charakter stacjonarny czy niestacjonarny. W związku z powyższym pomimo, iż wniosek Strony z dnia 31.03.2016 r., o przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości sprzętu i oprogramowania zakupionego przez Beneficjenta w wykonaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 oraz ustalenia czy projekt Beneficjenta ma charakter stacjonarny, wpłynął po wydaniu decyzji administracyjnej w przedmiocie zwrotu środków to jednakże kwestie

zakreślone w przytoczonej powyżej tezie dowodowej zostały poruszone przez IZ RPO WZ w tejże decyzji przy okazji odniesienia się do pisma Strony z dnia 11.02.2016 r., o czym była szczegółowo mowa powyżej. Ponadto w związku z tym, iż Beneficjent w piśmie z dnia 04.05.2016 r., tj. na etapie postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 również wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii A.S. z dnia 18.10.2013 r. jako biegłego, po przeprowadzonej ponownie analizie sprawy organ dokonał tożsamyh ustaleń jak w postępowaniu w przedmiocie zwrotu środków, co znalazło odzwierciedlenie w postanowieniu Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 17.10.2016 r. o odmowie przeprowadzenia dowodu, o którym mowa. Tym samym nie uznano zarzutu Beneficjenta odnośnie niezasadnej odmowy przeprowadzenia przez organ dowodu, o którym mowa powyżej, tj. naruszenia art. 75 § 1 kpa w zw. z art. 78 § 1 kpa w zw. z art. 67 ufp. Nie można również podzielić tego zarzutu jeśli chodzi o odmowę przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii powołanego na okoliczność ustalenia charakteru projektu. Odmowa ta miała w ocenie organu rację bytu w zestawieniu z faktem, iż to IZ RPO WZ przypisane zostały kompetencje w zakresie całościowej, tzn. nieograniczonej do wybranych obszarów, oceny prawidłowości działań Beneficjentów. Jest ona samoistnym organem administracji publicznej odpowiedzialnym za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zgodną z zasadą należytego zarządzania finansami. IZ RPO WZ nie jest związana ustaleniami innych instytucji czy osób co do oceny postępowania Beneficjenta związanego z projektem. Nawet w przypadku opinii wydanej przez eksperta w danej dziedzinie na zlecenie IZ RPO WZ nie jest ona związana jej treścią. Jest to jedynie materiał pomocniczy, a organ dokonuje ustaleń w oparciu o całokształt zgromadzonej dokumentacji. Fakt, iż Beneficjent nie kwalifikował się do otrzymania dofinansowania mógł w niniejszej sprawie zostać ustalony przez IZ RPO WZ na podstawie całościowej analizy zebranego materiału dowodowego, w tym: wniosku o dofinansowanie, umowy o dofinansowanie wraz z aneksami, dokumentacji czynności kontrolnych jak i pism składanych przez Beneficjenta w toku czynności kontrolnych i postępowania administracyjnego. W związku z powyższym niezasadnym było przeprowadzenie wspomnianego dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki, geodezji i kartografii. Podobnie jak dowodu z oględzin miejsca lokalizacji i realizacji projektu. Niepodtrzymany został w związku z tym zarzut niezasadnego oddalenia wniosku dowodowego istotnego dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych i prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy (tj. naruszenia art. 85 § 1 kpa w zw. z art. 67 ufp). W tym miejscu na marginesie należy dodać, iż z uwagi na własne kompetencje w zakresie oceny prawidłowości działań Beneficjentów, IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uwzględnienia sugestii Beneficjenta wyrażonej w piśmie z dnia 14.04.2017 r. i dnia 13.06.2017 r., iż organ powinien w ramach postępowania administracyjnego przeprowadzić dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia charakteru projektu.

W tym miejscu należy jeszcze raz podkreślić, iż ocena projektu nie była przedmiotem zlecenia, udzielonego IZ RPO WZ A.S., dotyczącego sporządzenia ekspertyzy. Zakres, jaki obejmować miała przedmiotowa ekspertyza, wynika jednoznacznie z zawartej z A.S. umowy nr WWRPO/2/2013 z dnia 28.05.2013 r. Ze wspomnianej umowy nie wynika w żaden sposób, aby IZ RPO WZ oczekiwała od A.S. zajęcia stanowiska co charakteru projektu realizowanego przez Geotronics Polska Sp. z o.o. (jego stacjonarności bądź niestacjonarności). Celem zawarcia umowy z A.S. było przede wszystkim ustalenie czy koszty poniesione przez Geotronics Polska Sp. z o.o. na zakup urządzeń i oprogramowania odpowiadały ich wartości rynkowej.

Ponadto IZ RPO WZ nie podziela opinii Beneficjenta jakoby doszło do naruszenia przez organ art. 86 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez oddalenie przez organ wniosku o przesłuchanie Strony postępowania podczas, gdy po zakończeniu przez organ przeprowadzania postępowania dowodowego w sprawie pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla jej rozstrzygnięcia. Jak już wspomniano na skutek ponownej analizy sprawy organ uznał, iż IZ RPO WZ podjęła niezbędne działania do wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy, a rozpatrzenie materiału dowodowego dokonane zostało po jego uprzednim wyczerpującym zebraniu. IZ RPO WZ nie przekroczyła granic swobodnej oceny dowodów. Zdaniem organu nie zaistniała sytuacja, w której po wyczerpaniu środków dowodowych lub z powodu ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, zatem z uwagi na niewypełnienie przesłanek z art. 86 kpa przeprowadzenie dowodu z przesłuchania Strony nie było konieczne. Należy zwrócić uwagę na zakreśloną przez Beneficjenta tezę dowodową. Jak już wspomniano, we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy nie wskazano bezpośrednio na jakie okoliczności zostały zgłoszone dowody, a jedynie pośrednio podano, iż Beneficjent „wnosi o ponowne rozpoznanie przez organ wniosków dowodowych Strony na okoliczności podane w złożonych przez Stronę wnioskach dowodowych”. W piśmie z dnia 23.12.2014 r. Beneficjent wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze Strony T.P. i R.D. na okoliczność ustalenia: czy Strona postępowania prawidłowo wywiązała się z umowy o dofinansowanie; czy umowa o

dofinansowanie była realizowana przez Stronę postępowania zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym i założeniami projektu; czy projekt Strony postępowania został zrealizowany w całości; braku podstaw do rozwiązania umowy o dofinansowania przez organ oraz braku podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania. Dodatkowo w ocenie Beneficjenta dowód winien być przeprowadzony na okoliczność czy organ w trakcie realizacji projektu akceptował ponoszone przez Stronę postępowania wydatki i sposób realizacji projektu. Również pismem z dnia 29.07.2015 r. Strona wniosła o przesłuchanie w charakterze Strony T.P., na okoliczność ustalenia: czy Beneficjent prawidłowo wywiązał się z umowy o dofinansowanie łączącej Strony; czy umowa łącząca Strony była realizowana przez Beneficjenta zgodnie z wnioskiem aplikacyjnym i założeniami projektu; czy projekt został zrealizowany w całości; braku podstaw do rozwiązania umowy o dofinansowanie przez organ oraz braku podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania; czy organ w trakcie realizacji projektu akceptował ponoszone przez Stronę wydatki i sposób realizacji projektu przez Stronę; zasadności żądania zwrotu środków i ewentualnej wysokości kwoty przypadającej do zwrotu przez Stronę. Wniosek o uwzględnienie dowodu z przesłuchania w charakterze Strony T.P. złożono też w piśmie z dnia 28.09.2015 r. Dowód miał być przeprowadzony na okoliczność ustalenia wysokości kwoty środków, jakie miałyby przyspaść do zwrotu przez Stronę po rozwiązaniu umowy o dofinansowanie. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że wnioski dowodowe Strony organ prowadzący postępowanie winien przeanalizować pod kątem ich przydatności dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wspomniana analiza, z uwzględnieniem faktu na jakie okoliczności został powołany wspomniany powyżej dowód z przesłuchania Strony, doprowadziła do wniosku, iż są one nieprzydatne z punktu widzenia prowadzonego postępowania administracyjnego. Jak wskazywano w postanowieniach dowodowych odmawiających przeprowadzenia w/w dowodu, do zadań IZ RPO WZ należy określanie i odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych (art. 26 pkt 15 uzppr). Zgodnie z treścią art. 207 ust. 1 ufp, w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, naruszeniem procedur albo pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości – podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9. IZ RPO WZ przypisane zostały kompetencje w zakresie całościowej, tzn. nieograniczonej do wybranych obszarów, oceny prawidłowości działań Beneficjentów, co potwierdza orzecznictwo sądowno-administracyjne. IZ RPO WZ nie jest związana ustaleniami innych osób co do oceny postępowania Beneficjenta związanego z projektem. Strona nie posiada stosownych kompetencji w zakresie oceny podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania czy zasadności żądania zwrotu środków i ewentualnej wysokości kwoty przypadającej do zwrotu przez Stronę. Mając na względzie, iż zarzutem kierowanym względem Beneficjenta jest błędna kwalifikacja projektu i określenie jego charakteru jako stacjonarnego co spowodowało, że Beneficjent nie kwalifikował się do otrzymania dofinansowania, stwierdzono również brak związku dowodu z przesłuchania Strony, powołanego celem ustalenia czy Beneficjent wywiązał się z umowy o dofinansowanie, czy projekt został zrealizowany w całości, z istotą prowadzonego postępowania administracyjnego. Stan faktyczny mógł zostać należycie ustalony przez organ, wyłącznie w oparciu o posiadane przez niego dokumenty. Ponownie należy także zaznaczyć, iż okoliczność rozwiązania z Beneficjentem umowy o dofinansowanie (dowód osobowy złożono m.in. na okoliczność stwierdzenia braku podstaw do rozwiązania umowy o dofinansowania przez organ) nie stanowiła podstawy do wszczęcia postępowania w przedmiocie zwrotu środków (a w konsekwencji do wydania decyzji administracyjnej). Ponadto w kontekście oceny prawidłowości ponoszonych przez Beneficjentów wydatków w trakcie realizacji projektu należy zaznaczyć, iż IZ RPO WZ zgodnie z posiadanymi kompetencjami, każdorazowo na tle konkretnego stanu faktycznego, stwierdza czy przedstawione przez Beneficjenta do dofinansowania wydatki kwalifikują się do współfinansowania. Przyjęcie danego projektu do realizacji i podpisanie z Beneficjentem umowy o dofinansowanie nie oznacza, że wszystkie wydatki, które Beneficjent przedstawi do rozliczenia w trakcie realizacji projektu, będą kwalifikować się do współfinansowania. Kwalifikowalność poniesionych wydatków może być również oceniana po zakończeniu projektu. Należy bowiem pamiętać, iż ocena kwalifikowalności wydatku polega na analizie zgodności jego poniesienia z obowiązującymi przepisami. Tym samym dowód powołany celem stwierdzenia czy organ w trakcie realizacji projektu akceptował ponoszenie przez Stronę wydatków, jest zbędnym z punktu widzenia prowadzonego przez organ postępowania administracyjnego. W związku z powyższym, w obliczu nieprzydatności złożonego dowodu z przesłuchania Strony dla prowadzonego postępowania administracyjnego, nie można uznać, aby organ niezasadnie odmówił przeprowadzenia w/w dowodu.

Ponadto we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Beneficjent zarzucił IZ RPO WZ naruszenie art. 89 § 2 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez nieprzeprowadzenie przez organ rozprawy administracyjnej, pomimo takiego obowiązku w związku z faktem, iż przeprowadzono (poza ramami czasowymi postępowania administracyjnego) dowód z opinii eksperta A.S. czy też oględzin miejsca realizacji projektu. Odnosząc się do postawionego zarzutu należy w pierwszej kolejności wskazać, iż czynności kontrolne, w trakcie których w niniejszej sprawie dokonano oględzin miejsca realizacji projektu z udziałem eksperta, poprzedzają wszczęcie postępowania administracyjnego. Obowiązek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej uregulowano w art. 89 kpa, który to akt na mocy art. 67 ufp stosuje się odpowiednio do spraw dotyczących niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym, do których należą należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności. Po zainicjowaniu postępowania administracyjnego organ obowiązany jest stosować się do norm określonych w kpa, a zatem w niniejszej sprawie IZ RPO WZ winna stosować regulacje kpa, w tym art. 89, dopiero od dnia 10.12.2014 r. (data wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków). Nie ma przepisów prawa powszechnie obowiązującego, które określałyby zasady i tryb przeprowadzania oględzin na etapie poprzedzającym wszczęcie postępowania administracyjnego. W dalszej kolejności należy wskazać, iż całość zgromadzonego przez organ materiału, w tym dokumenty wytworzone w rezultacie przeprowadzonych czynności kontrolnych czy oględzin, składają się na akta sprawy administracyjnej, z którymi Beneficjent mógł się zapoznać w trakcie prowadzonego przez organ postępowania administracyjnego (ze zgromadzoną przez organ dokumentacją Beneficjent mógł również zapoznać się na wcześniejszym etapie). Organ administracji publicznej obowiązany jest zapewnić Stronie czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić jej wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Nie można podzielić poglądu, iż organ obowiązany jest po wszczęciu postępowania administracyjnego do powtórznego przeprowadzenia wszystkich czynności zmierzających do ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym oględzin, jeżeli Strona mogła zapoznać się z dokumentami stanowiącymi odzwierciedlenie przeprowadzonych czynności, a co więcej miała potencjalną możliwość uczestniczenia w nich. Należy podkreślić, iż zgodnie z zapisami § 12 ust. 3 pkt 3 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązany jest zapewnić w związku z prowadzonymi czynnościami kontrolnymi obecność osób, które udzielą wyjaśnień dotyczących wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją projektu. A zatem w gestii Beneficjenta leżało zapewnienie w trakcie czynności kontrolnych obecności osób, które w jego ocenie będą w stanie z uwagi na posiadaną wiedzę w sposób najpełniejszy udzielić niezbędnych informacji związanych z realizowanym projektem. Beneficjent może również osobiście uczestniczyć w przeprowadzanych przez organ czynnościach kontrolnych. Ponadto należy dodać, iż w trakcie postępowania administracyjnego Strona niejednokrotnie zapoznawała się z aktami prowadzonego przez organ postępowania oraz składała szereg wniosków dowodowych wskazujących na znajomość stanu sprawy. W związku z powyższym, na skutek możliwości uczestnictwa Beneficjenta w czynnościach kontrolnych oraz włączenia zgromadzonego na tym etapie materiału do akt postępowania administracyjnego (z którymi Beneficjent mógł się zapoznać), powtórzenie w toku wspomnianego postępowania przeprowadzonych uprzednio czynności należy uznać za zbędne, ewentualnie należy uznać iż nieprzeprowadzenie rozprawy administracyjnej nie miało, w związku z powyższymi okolicznościami, wpływu na wynik sprawy.

Nie można także podzielić poglądu Beneficjenta jakoby organ dopuścił się naruszenia art. 97 § 1 pkt 4 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez niezasadną odmowę zawieszenia postępowania z uwagi na konieczność rozpoznania zagadnienia wstępnego (tj. zagadnienia zasadności i skuteczności rozwiązania umowy o dofinansowanie) przez inny organ (Sąd Okręgowy w S.).

Przedmiotem prowadzonego przez IZ RPO WZ postępowania administracyjnego zainicjowanego wnioskiem Strony z dnia 04.05.2016 r. jest ponowne rozpoznanie sprawy, zakończonej decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., w kontekście analizy stwierdzonych nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia nr (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006, zwanego dalej: rozporządzeniem nr 1083/2006). Zaś postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków zakończone wydaniem decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 zostało wszczęte w związku ze stwierdzeniem zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 ufp oraz z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu do zwrotu środków z dnia 19.11.2014 r. Co

istotne, podstawy do wszczęcia wspomnianego postępowania, a w konsekwencji wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie zwrotu środków w oparciu o przesłankę z art. 207 ust. 1 ufp, nie stanowił fakt rozwiązania z Beneficjentem umowy o dofinansowanie. Powyższe potwierdził WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 29.05.2014 r. (sygn. akt I SA/OI 748/13) wskazując, iż przepisy obowiązującej ufp nie uzależniają ani wszczęcia, ani też wydania decyzji w przedmiocie zwrotu środków od rozwiązania umowy o dofinansowanie. NSA w wyroku z dnia 13.02.2014 r. (sygn. akt II GSK 1945/12) wskazał nadto, iż z regulacji ufp wynika, że warunkiem wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu, nie jest uprzednie rozwiązanie umowy o dofinansowanie, jakkolwiek nie można wykluczyć sytuacji, w której zaistnienie przesłanek uzasadniających wydanie decyzji na podstawie art. 207 ufp będzie jednocześnie stanowiło podstawę do rozwiązania umowy. Taka sytuacja ma miejsce w analizowanej sprawie. W takim przypadku, okoliczności związane z rozwiązaniem umowy nie będą miały jednak prawnego znaczenia dla oceny wystąpienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu. Reasumując, nie można podzielić poglądu Strony, iż dla możliwości żądania zwrotu środków koniecznym jest uprzednie rozwiązanie umowy o dofinansowanie.

Mając na względzie powyższe, należy uznać, iż postępowanie przed Sądem Okręgowym w S. Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt (...) z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu o zapłatę oraz toczące się przed organem postępowanie administracyjne stanowiły odrębne, niepowiązane bezpośrednio postępowania. W rezultacie rozstrzygnięcie przez sąd powszechny w zakresie powództwa o świadczenie oraz rozstrzygnięcie zagadnienia skuteczności i zasadności rozwiązania przez organ umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00, nie może być uznane za rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego w postępowaniu administracyjnym prowadzonym w związku ze stwierdzeniem zaistnienia przesłanki o której mowa w art. 207 ust. 1 ufp. Brak jest bowiem bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, a rozstrzygnięciem sądu powszechnego. Co prawda nie można zaprzeczyć istnienia związku pomiędzy tymi sprawami, jednak nie uzasadnia on zawieszenia postępowania administracyjnego. Za WSA w Bydgoszczy (wyrok z dnia 26.03.2014 r., sygn. akt II SA/Bd 1579/13) wskazać należy, że gdy w sprawie wyłania się zagadnienie, które wykazuje jedynie pośredni związek z rozpatrzeniem sprawy i wydaniem decyzji, nie ma ono charakteru zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 kpa. Dlatego też powstanie takiego zagadnienia nie rodzi obowiązku zawieszenia postępowania administracyjnego.

Konkludując w ramach postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków kontroli podlega wstępne ustalenie administracyjne poczynione podczas czynności kontrolnych, którego skutkiem było wezwanie Beneficjenta do zwrotu środków, a następnie zaś decyzja nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r., która stanowi wynik prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków. Wydanie przez organ decyzji w wyniku ponownego rozpoznania sprawy, może podlegać ewentualnej kontroli sądowej sądów administracyjnych, z kolei sąd powszechny rozstrzyga w zakresie powództwa o świadczenie.

W związku z powyższymi ustaleniami należy uznać, że zasadnym było przyjęcie, iż wynik postępowania przed Sądem Okręgowym w S. Wydział I Cywilny (sygn. akt...) zainicjowanego przez Stronę pozwem o zapłatę nie stanowi zagadnienia wstępnego, którego wystąpienie obligowałoby organ do zawieszenia wobec Beneficjenta postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Należy dodać, iż niezasadnym jest też oczekiwanie przez organ na przeprowadzenie, przez Sąd Okręgowy w S. Wydział I Cywilny w sprawie o zapłatę z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu, dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia czy projekt Spółki miał charakter stacjonarny i określenia wartości zakupionych przez Spółkę w ramach realizacji umowy o dofinansowanie urządzeń i oprogramowania oraz zawieszanie z tego powodu postępowania administracyjnego, o co Strona wniosła w piśmie z dnia 14.04.2017 r. i dnia 13.06.2017 r. Jak już wspomniano postępowanie sądowe i administracyjne stanowią odrębne, niepowiązane bezpośrednio postępowania. Należy też pamiętać, że IZ RPO WZ posiada stosowne kompetencje w zakresie oceny podstaw do zwrotu środków udzielonych w ramach dofinansowania czy zasadności żądania zwrotu środków i ewentualnej wysokości kwoty przypadającej do zwrotu przez Stronę. Mając na uwadze, iż Strona w piśmie z dnia 14.04.2017 r. wskazuje również, że od początku kwestionowała fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie i podaje że kwestia zasadności rozwiązania umowy będzie badana we wspomnianej powyżej sprawie przez Sąd Okręgowy w S., trzeba ponownie podkreślić, iż okoliczność rozwiązania z Beneficjentem umowy o dofinansowanie nie stanowiła podstawy do

wszczęcia postępowania w przedmiocie zwrotu środków (a w konsekwencji do wydania decyzji administracyjnej).

W tym miejscu należy się odnieść do zarzutu Strony, iż organ nie rozpatrzył, przed wydaniem dnia 18.04.2016 r. decyzji administracyjnej w przedmiocie zwrotu środków, ponownego wniosku Strony o zawieszenie postępowania administracyjnego z dnia 01.04.2016 r. podczas, gdy postanowieniem z dnia 06.04.2016 r. przedłużono czas trwania postępowania administracyjnego. Należy doprecyzować, iż Beneficjent w dniu 01.04.2016 r. (data wpływu do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 08.04.2016 r.) wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w S., Wydział I Cywilny (sygn. akt...), zaś w przypadku odmowy zawieszenia postępowania Beneficjent alternatywnie wniósł o przedłużenie postępowania administracyjnego w związku z wyznaczoną na dzień 25.04.2016 r. rozprawą przed Sądem Okręgowym w S., Wydział I Cywilny (sygn. akt ...).

W związku ze złożonym wnioskiem, o którym mowa powyżej, organ w uzasadnieniu decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. wskazał, iż postępowanie administracyjne zostało przedłużone postanowieniem z dnia 06.04.2016 r. (tj. przed wpływem do IZ RPO WZ wniosku Beneficjenta z dnia 01.04.2016 r. do dnia 06.05.2016 r., jednakże z uwagi na inne przesłanki niż wskazane przez Beneficjenta), w związku z czym rozpatrywanie wniosku w tym zakresie uznano za bezprzedmiotowe. Ponadto w decyzji wskazano, iż zgodnie z treścią pisma Sądu Okręgowego w S. z dnia 06.04.2016 r. na rozprawie, której termin wyznaczono na dzień 25.04.2016 r. zostanie dopuszczony jedynie dowód z zeznań świadka Pani A.S. w drodze odezwy. Mając na uwadze powyższe organ wskazał, iż na rozprawie w dniu 25.04.2016 r. nie zostaną przeprowadzone żadne czynności procesowe, które Beneficjent wskazał w uzasadnieniu wniosku z dnia 01.04.2016 r. Warto przypomnieć, iż w swym wniosku Beneficjent wskazywał, iż w toku rozprawy w dniu 25.04.2016 r. Sąd będzie przesłuchiwał w charakterze Strony Pana T.P., które to zeznania w ocenie Beneficjenta będą miały kluczowe znaczenie dla wyjaśnienia najistotniejszych okoliczności spornej sprawy, co będzie miało bezpośredni wpływ na wynik toczącego się postępowania sądowego. Ponadto jak podał w/w wniosku Beneficjent na rozprawie Sąd miał również rozstrzygać o zasadności przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność określenia wartości urządzeń i oprogramowania zakupionego przez Geotronics Polska Sp. z o.o. w wykonaniu wiążącej ją umowy o dofinansowanie oraz na okoliczność ustalenia charakteru projektu Beneficjenta.

Odnosząc się natomiast do wniosku o zawieszenie postępowania zawartego w piśmie z dnia 01.04.2016 r., w decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. słusznie wskazano, iż kwestia ta była już przedmiotem wniosków Beneficjenta, tj. wniosku z dnia 23.12.2014 r. i z dnia 25.05.2015 r. W obu wyżej wskazanych wnioskach Beneficjent wniósł o zawieszenie postępowania administracyjnego ze względu na toczące się postępowanie sądowe przed Sądem Okręgowym w S., Wydział I Cywilny (sygn. akt...) z powództwa Geotronics Polska Sp. z o.o. przeciwko Województwu Zachodniopomorskiemu o zapłatę, w którym jak podał Beneficjent będzie rozstrzygana kwestia skuteczności rozwiązania umowy o dofinansowanie. IZ RPO WZ każdorazowo odmawiała zawieszenia postępowania, tj. postanowieniem z dnia 26.01.2015 r. i postanowieniem z dnia 03.07.2015 r. W powyższych postanowieniach wskazane zostało, iż postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków zostało wszczęte w związku ze stwierdzeniem zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 ufp. Podkreślono, iż fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie z Beneficjentem nie stanowił podstawy do wszczęcia przedmiotowego postępowania, a w konsekwencji nie jest podstawą do wydania decyzji w oparciu o art. 207 ust. 1 ufp, który to wniosek należy w pełni podzielić. Ponadto we wniosku z dnia 01.04.2016 r., na co zwrócono uwagę w decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016, Beneficjent nie przytoczył nowych okoliczności, które mogłyby uzasadnić jego pozytywne rozpatrzenie. Za takie bowiem nie można uznać tego, iż w ramach w/w postępowania cywilnego będzie przeprowadzony dowód z przesłuchania Strony T.P. – Wiceprezesa Zarządu Geotronics Polska Sp. z o.o., oraz że Sąd Okręgowy w S. będzie rozstrzygał o zasadności przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Mając na uwadze powyższe, nie można podzielić stanowiska Beneficjenta, iż organ nie rozpatrzył wniosku Strony z dnia 01.04.2016 r. o zawieszenie postępowania administracyjnego, będącego – co należy wyraźnie podkreślić – powtórzeniem wniosków składanych uprzednio w toku postępowania. Należy dodać, iż również na skutek ponownej analizy sprawy organ uznał tak samo jak w postępowaniu w przedmiocie zwrotu środków, iż postępowanie przed sądem cywilnym nie stanowiło zagadnienia wstępnego, którego wystąpienie obligowało organ do zawieszenia toczącego się wobec Beneficjenta postępowania administracyjnego.

Następnie we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Beneficjent wskazał, iż analizując treść zaskarżonej decyzji nie można uznać, ażeby zawierała ona podstawę prawną oraz wystarczające

uzasadnienie prawne zgodnie z art. 107 § 1 i 3 kpa. Wedle Strony nie przytoczono w treści decyzji przepisów, które zastosowano, nie wyjaśniono Stronie w sposób wyczerpujący dlaczego w ocenie organu środki zostały przez Stronę pobrane niezasadnie i który zapis umowy o dofinansowanie pozwala na jej wypowiedzenie z powodu braku stacjonarności. Beneficjent podkreślił, iż powyższe naruszenie prawa procesowego miało z pewnością wpływ na wynik sprawy, gdyż gdyby organ prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, tj. dopuścił i przeprowadził dowody zawnioskowane przez Stronę oraz zagwarantował Stronie prawo czynnego udziału w postępowaniu dowodowym, w szczególności poprzez przeprowadzenie dowodów istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia w ramach postępowania administracyjnego (a nie poza nim), wynik sprawy mógłby być inny.

W tym miejscu należy zauważyć, iż decyzję nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. wydano w związku z naruszeniem przez Beneficjenta art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp, co zostało wyartykułowane nie tylko w sentencji wspomnianej decyzji, ale i w samym jej uzasadnieniu. IZ RPO WZ wskazała, iż w analizowanej sprawie doszło do nienależnego pobrania środków (a zatem naruszenia art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp) na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”. Wyjaśniono, iż co prawda ustawodawca nie zdefiniował wprost nienależnego pobrania środków, jednakże w doktrynie wskazuje się, że pobranie bez podstawy prawnej oznacza pobranie środków bez umocowania w jakimkolwiek przepisie prawa, gdy nie ma przepisu upoważniającego do pobrania środków. Beneficjent był zobowiązany do realizowania projektu zgodnie z umową o dofinansowanie, Wytycznymi oraz przepisami prawa. Przystąpienie Beneficjenta do ubiegania się o dofinansowanie oznaczało m.in. akceptację obowiązujących Wytycznych oraz innych norm wynikających z dokumentacji konkursowej, a także przepisów prawa. Jednocześnie obowiązkiem każdego Wnioskodawcy aplikującego o środki w ramach RPO WZ było zaznajomienie się z dokumentacją właściwą dla danego konkursu. Zapisy Wytycznych określają precyzyjnie, że dla projektów w ramach których nabywane są środki trwałe, które ze względu na swoją specyfikę nie są instalowane na stałe (np. specjalistyczne maszyny budowlane), a zatem nie jest możliwe określenie lokalizacji inwestycji, należy przyjąć, że decydująca jest siedziba Wnioskodawcy – wówczas musi się ona znajdować na terenie województwa zachodniopomorskiego (pkt 2.2 Wytycznych). Powyższą kwestię opisano również w pkt 2.2.1 Wytycznych wskazując, że „prawa do dysponowania nieruchomością w celach realizacji projektu nie muszą posiadać projekty, które ze względu na swoją specyfikę mają niestacjonarny charakter (np. projekt polega na podniesieniu konkurencyjności przedsiębiorstwa poprzez zakup specjalistycznych maszyn budowlanych, dzięki którym Wnioskodawca będzie świadczył usługi na terenie całego kraju). W przypadku takich projektów siedziba Wnioskodawcy musi się znajdować na terenie województwa zachodniopomorskiego”. Zgodnie z odpisem z rejestru przedsiębiorców, siedzibą Geotronics Polska Sp. z o.o. jest miejscowość Kraków w województwie małopolskim. W Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nie wskazano, aby przedsiębiorstwo posiadało oddział na obszarze województwa zachodniopomorskiego. W ramach realizowanego projektu Beneficjent zakupił wartości niematerialne i prawne (oprogramowanie – 1 378 332,55 zł netto) oraz środki trwałe niezbędne do wprowadzenia nowych usług, tj.: mobilny system pomiarowy do oceny nawierzchni drogi (3 169 200,00 zł netto), skaner stacjonarny wraz z akcesoriami (1 125 400,00 zł netto), tachimetr Trimble VX (240 000,00 zł netto), odbiorniki GPS Trimble R8 (240 000,00 zł netto), aparat fotograficzny wraz z 5 obiektywami (29 000,00 zł netto). Łączna kwota w/w wydatków wyniosła 6 181 932,55 zł, co w przybliżeniu stanowi 92,8% wartości wszystkich wydatków kwalifikowalnych projektu. Pozostałe wydatki dotyczące zakupu usług szkoleniowych (ok. 4,7%), wyposażenia biura i serwerowni (ok. 2,5%) stanowiły zatem znikomą część projektu w sensie zadaniowym i finansowym. Opisane powyżej wydatki, które stanowią 92,8% kosztów kwalifikowalnych projektu dotyczą zakupu urządzeń mobilnych i oprogramowania, które z uwagi na swój charakter nie wymagały instalacji w konkretnym miejscu, a tym samym mogą być wykorzystywane na terenie całego kraju. Świadczy o tym również sam charakter usług, które Beneficjent zadeklarował we wniosku aplikacyjnym jako bezpośrednio związane z realizowanym projektem, tj. wizualizacje gruntów i budynków, inwentaryzacja pasa drogowego, tworzenie map pęknięć dróg i płyt lotnisk, ocena stanu środowiska przyrodniczego, inwentaryzacja przestrzenna obiektów zabytkowych oraz ich elewacji, inwentaryzacja linii energetycznych, słupów energetycznych, zwisów linii energetycznych oraz przygotowanie modeli sieci energetycznych, inwentaryzacja przestrzenna systemów rurociągowych w zakładach przemysłowych, prowadzenie prac archeologicznych, tworzenie map akustycznych i map zagrożeń. Fakt przechowywania mobilnego systemu do oceny nawierzchni dróg, skanera, tachimetra czy odbiorników GPS na terenie województwa zachodniopomorskiego nie stanowi argumentu za stacjonarnością projektu. Okoliczność, że specyfika wdrożonej technologii zakłada stacjonarny sposób obróbki danych, nie ma żadnego wpływu na charakter całego projektu, którego głównym elementem

jest zakup mobilnych środków trwałych oraz oprogramowania i świadczenie usług w dowolnej, nieokreślonej na stałe lokalizacji. Dodać tutaj należy, że dane mogą być obrabiane w każdym miejscu na świecie, w tym również w siedzibie spółki znajdującej się w Krakowie. Ze względu na charakter zakupionych środków trwałych oraz fakt, iż obróbka danych może być dokonywana w każdym miejscu na świecie, a lokalizacja serwera w żaden sposób nie determinuje lokalizacji projektu jako całości, należy uznać, że projekt realizowany przez Beneficjenta posiada charakter niestacjonarny, które to argumenty zostały przedstawione Beneficjentowi w decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. W tym miejscu trzeba dodać, iż również w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w/w decyzji potwierdzono dokonane przez IZ RPO WZ ustalenia na etapie postępowania w przedmiocie zwrotu środków, a także ponownie przeanalizowano zapisy Wytucznych i uznano, że sam fakt lokalizacji serwera (Kołobrzeg) i prowadzenia obróbki danych w konkretnej lokalizacji, nie przesądza o stacjonarnym charakterze całego projektu.

Ustalenie prawidłowego charakteru projektu wiązało się z uprawnieniem do uzyskania dofinansowania w ramach RPO WZ. Poza przedstawionymi powyżej argumentami należy dodać, iż Beneficjent już w biznes planie w pkt C.4.2 podał, że „konieczność wyjazdów poza siedzibę firmy w celu zebrania danych sprawia, że projekt ma tylko częściowo charakter niestacjonarny – zakupiony sprzęt geodezyjny będzie wykorzystywany też poza siedzibą firmy. Samochód z zainstalowanym na nim Mobilnym Systemem Pomiarowym będzie wyjeżdżał na obszary pomiarów (...) w teren zabierane będą również laptop, sprzęt fotograficzny oraz geodezyjny (...). Po realizacji pomiarów pracownicy firmy będą wracać ze sprzętem do siedziby, gdzie urządzenia będą bezpiecznie przechowywane”. Jednakże w pkt C.1 wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że projekt ma charakter stacjonarny i zlokalizowany będzie w województwie zachodniopomorskim, tj. w Kołobrzegu. Podkreślić należy, że o powiązaniu projektu z województwem zachodniopomorskim świadczyć miała wyłącznie lokalizacja wynajętego biura wyposażonego w sprzęt komputerowy oraz meble, przy czym uwagi wymaga, iż obróbka danych mogłaby być faktycznie dokonywana w każdym miejscu na świecie, nie wyłączając siedziby spółki znajdującej się w Krakowie. Ze względu na fakt, iż lokalizacja serwera w żaden sposób nie determinuje lokalizacji przedmiotowego projektu jako całości, a charakter czynności wykonywanych z użyciem zakupionego sprzętu wpisuje się w przedstawiony w Wytucznych przykład projektu o charakterze niestacjonarnym, co dodatkowo znajduje poparcie w strukturze wydatków projektu, IZ RPO WZ uznała zarówno na skutek przeprowadzonego postępowania w przedmiocie zwrotu środków, jak i w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy, że projekt Wnioskodawcy posiada charakter niestacjonarny. Dodania wymaga, że IZ RPO WZ na etapie weryfikowania wniosków aplikacyjnych bada jedynie czy Wnioskodawca słusznie zaznaczył w pkt C.1 wniosku o dofinansowanie, że jego projekt jest niestacjonarny. Wskazać należy, iż na tym etapie nie podlegało weryfikacji, czy Wnioskodawca słusznie określił lokalizację projektu, zaznaczając, że jego projekt jest stacjonarny. Kwestia stacjonarności lub niestacjonarności sprawdzana byłaby wyłącznie wtedy, gdyby Wnioskodawca określił, że projekt ma charakter niestacjonarny (co nie miało miejsca w niniejszej sprawie). W tym miejscu zaznaczyć należy, że zgodnie z zapisami pkt 2.3.1 Wytucznych „przyjęcie danego projektu do realizacji i podpisanie z Beneficjentem umowy o dofinansowanie nie oznacza, że wszystkie wydatki, które Beneficjent przedstawi do rozliczenia w trakcie realizacji projektu, będą kwalifikować się do współfinansowania. Kwalifikowalność poniesionych wydatków oceniana jest również w trakcie realizacji, kiedy Beneficjent przedkłada kolejne wnioski o płatność oraz po zakończeniu projektu”. Należy pamiętać, iż ocena kwalifikowalności wydatku polega na analizie zgodności jego poniesienia z obowiązującymi przepisami. Odnosząc się do przytoczonego przez Beneficjenta fragmentu wyroku WSA w Lublinie z dnia 22.03.2012 r. (sygn. akt III SA/Lu 75/12) należy wskazać, iż zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą NSA wyrażoną m.in. w wyroku NSA z dnia 09.07.2014 r. o sygn. akt II GSK 896/13: „(...) instytucja zarządzająca, skoro z mocy art. 25 pkt 1 uzppr odpowiada za prawidłową realizację programu operacyjnego i w związku z tym ma wykonywać zadania wyszczególnione w art. 26 ust. 1 uzppr, to musi oceniać projekt także w czasie jego realizacji (por. wyroki NSA z dnia 25.03.2014 r., sygn. akt II GSK 79/13 oraz powołany II GSK 1862/12), jak i po zakończeniu jego realizacji (por. cytowany wyrok w sprawie II GSK 1945/12)”.

W związku z ustaleniem, iż projekt nie kwalifikował się do uzyskania dofinansowania w ramach Poddziałania 1.1.3 RPO WZ, IZ RPO WZ miała obowiązek zakwestionować prawidłowość wykorzystania dofinansowania. Celem Poddziałania 1.1.3 jest wsparcie projektów podnoszących konkurencyjność oraz innowacyjność tych mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, które bądź realizują projekty stacjonarne na terenie województwa zachodniopomorskiego, bądź też w przypadku realizacji projektów niestacjonarnych mają siedzibę na terenie tego województwa.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż wydając decyzję administracyjną nr WWRPO/18/W/2016 IZ RPO WZ przytoczyła m.in. odpowiednie zapisy Wytucznych oraz brzmienie

art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp (stanowiącego główną podstawę prawną wydanej decyzji), wskazując iż w sprawie doszło do nienależnego pobrania środków oraz wyjaśniając to pojęcie. Należy również podkreślić, odnosząc się do zarzutu Beneficjenta podniesionego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, iż „nie wyjaśniono Stronie (...) który zapis umowy o dofinansowanie pozwala na jej wypowiedzenie z powodu braku stacjonarności”, że rozwiązanie z Beneficjentem umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 nie było przyczyną wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków, które to zagadnienie poruszano już we wcześniejszej części niniejszej decyzji. Z tego powodu trudno również uznać, ażeby przy wydawaniu decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 doszło do naruszenia przez organ prawa materialnego w postaci naruszenia § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie przez niezasadne rozwiązanie tejże umowy. Jednocześnie trzeba zwrócić uwagę, iż w decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 wyjaśniono, że zgodnie z § 17 ust. 5 umowy o dofinansowanie, IZ RPO WZ może rozwiązać z Beneficjentem umowę bez wypowiedzenia, w przypadku powzięcia informacji o tym, iż Beneficjent na dzień podpisania umowy nie spełniał kryteriów kwalifikujących do Poddziałania. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. W związku z powyższym Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1838/14 z dnia 23.10.2014 r. zdecydował o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Odnoszono się także w niniejszej decyzji administracyjnej już do kwestii rozpatrywania przez organ zgłoszonych przez Stronę wniosków dowodów, a także realizacji zasady czynnego udziału w postępowaniu (art. 10 kpa).

Ponieważ jak już wspomiano, ustalenia IZ RPO WZ poczynione na etapie postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy są tożsame jak te z etapu postępowania w przedmiocie zwrotu środków, tym samym uznając, iż Beneficjent dopuścił się naruszenia art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp poprzez przyjęcie, że środki wypłacone Beneficjentowi zostały przez niego pobrane nienależnie z uwagi na to, że projekt Beneficjenta od samego początku nie kwalifikował się do udzielenia dofinansowania, IZ RPO WZ nie podzieliła poglądu Beneficjenta wyrażonego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, iż doszło do naruszenia prawa materialnego w tym zakresie (tj. art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp). Wedle organu przy ocenie charakteru projektu prawidłowo zostały również zinterpretowane przywołane w niniejszej decyzji zapisy pkt 2.2.1 Wytycznych. Prawidłowość zastosowanej przez IZ RPO WZ interpretacji pojęcia stacjonarność/niestacjonarność projektu potwierdza również analiza uzasadnienia wyroku NSA z dnia 05.02.2014 r. (sygn. akt ...) oddalającego skargę kasacyjną Geotronics Polska Sp. z o.o. na rozstrzygnięcie Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego w zakresie błędnego uznania przez Geotronics Polska Sp. z o.o. o stacjonarności podobnego projektu pn. „Wdrożenie technologii systemu oceny stanu linii brzegowej i dna w sferach przybrzeżnych mórz, jezior i rzek” (wniosek o dofinansowanie nr WND-RPZP.01.01.03-32-101/12), o którego wsparcie aplikował Beneficjent w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2012/1. Jak wskazano w w/w wyroku określenia stacjonarny i niestacjonarny użyte są w rozumieniu powszechnym i ilustrowane są w Wytycznych i innych aktach konkursowych przykładami. Określenie stacjonarny rozumiane jest w Wytycznych zgodnie z regułami języka polskiego i oznacza charakteryzujący się stałym miejscem pobytu, niezmienny położenia. Projekty stacjonarne to projekty posiadające lokalizację. Konkludując swój wywód NSA podkreślił, iż „umieszczenie definicji określenia użytego w akcie prawnym jest niezbędne tylko wtedy, gdy dane pojęcie jest wieloznaczne, nieostre, niezrozumiałe lub użyte w nowym znaczeniu. Gdy żadna z tych sytuacji nie występuje, a w szczególności określenie jest używane w znaczeniu potocznym, podstawowym, powszechnie przyjętym, tworzenie definicji nie jest niezbędne”. W dalszej części wyroku wskazano, że z Wytycznych wynika, że projekt jest niestacjonarny, kiedy nie jest możliwe określenie lokalizacji inwestycji, a nabywane środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne nie są instalowane na stałe (np. specjalistyczne maszyny budowlane, dzięki którym Wnioskodawca będzie świadczył usługi w całym kraju). Niestacjonarny charakter projektu musi wynikać ze specyfiki projektu, a nie ze specyfiki nabywanych środków trwałych, czy wartości niematerialnych i prawnych. Jednocześnie NSA podniósł, iż „w świetle uregulowań i informacji wynikających z aktów konkursu, nie ma wątpliwości, że „projekty zlokalizowane na terenie województwa zachodniopomorskiego” mogą być zlokalizowane przez siedzibę Wnioskodawcy lub przez miejsce realizacji projektu. Jeżeli Wnioskodawca ma siedzibę na terenie województwa może realizować każdy projekt, zarówno umiejscowiony na terenie województwa (stacjonarny), jak i taki, który będzie realizowany poza województwem (niestacjonarny). Natomiast Wnioskodawcy spoza województwa (mający siedzibę gdzie indziej) mogą ubiegać się o wsparcie projektów zlokalizowanych – umiejscowionych na terenie województwa, tj. projektów stacjonarnych. Takie uregulowanie jest całkowicie zrozumiałe zważywszy, że mamy do czynienia z RPO WZ, którego celem głównym jest rozwój województwa zachodniopomorskiego zmierzający do zwiększenia konkurencyjności gospodarki, spójności

przestrzennej, społecznej oraz wzrostu poziomu życia mieszkańców. Środki z tego programu są więc przeznaczone dla Wnioskodawców miejscowych lub takich Wnioskodawców z zewnątrz, którzy zrealizują projekt umiejscowiony (zlokalizowany) w województwie zachodniopomorskim. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego uregulowania powyższe są zupełnie przejrzyste i nie naruszają zasad równego dostępu do pomocy tych podmiotów, dla których ta pomoc jest przeznaczona w ramach RPO WZ”.

Uznanie przez organ, iż projekt Beneficjenta posiada charakter niestacjonarny, a przez to doszło do nienależnego pobrania środków przez Beneficjenta skutkuje uznaniem wydatków poniesionych przez Beneficjenta w trakcie realizacji umowy o dofinansowanie jako wydatków niekwalifikowalnych. Nie można podzielić poglądu Beneficjenta wyrażonego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, iż wydatki Beneficjenta spełniają wszystkie warunki kwalifikowalności w rozumieniu założeń konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1.

Zgodnie z Wytocznymi, wydatkiem kwalifikującym się do współfinansowania jest wydatek spełniający łącznie następujące warunki:

- a) został poniesiony w okresie kwalifikowalności wydatków,
- b) jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa wspólnotowego oraz prawa krajowego,
- c) jest zgodny z postanowieniami RPO WZ,
- d) jest zgodny z postanowieniami umowy o dofinansowanie projektu,
- e) jest niezbędny do realizacji projektu i został poniesiony w związku z realizacją projektu,
- f) został dokonany w sposób oszczędny, tzn. w oparciu o zasadę dążenia do uzyskania założonych efektów przy jak najniższej kwocie wydatku,
- g) został należycie udokumentowany,
- h) jest zgodny z katalogiem wydatków kwalifikowalnych określonym w Wytocznych.

Powyższy zapis zawiera enumeratywnie wymienione przesłanki, które każdy z wydatków musi spełniać, aby został przez IZ RPO WZ uznany za kwalifikowalny. A contrario niespełnienie któregośkolwiek z nich powoduje, iż dany wydatek nie może skorzystać z przymiotu kwalifikowalności. Podkreślenia wymaga, iż Wytoczne nie zawierają odstępstw od w/w zasad. W analizowanej sprawie Beneficjent dopuścił się naruszenia przepisów prawa powszechnie obowiązującego w postaci art. 207 ust. 1 pkt 3 upr oraz zasad obowiązujących w ramach RPO WZ, uzyskując dofinansowanie którego otrzymać nie powinien był, gdyż nie kwalifikował się do jego udzielenia. Również w § 7 ust. 3 umowy o dofinansowanie zawarto zapis odpowiadający treści art. 207 ust. 1 pkt 3 upr, tj. zobowiązujący Beneficjenta, który pobrał środki w sposób nienależny do ich zwrotu wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych na rzecz IZ RPO WZ. W tym miejscu należy podkreślić, iż Beneficjent pomocy finansowanej ze środków europejskich, z racji jej przyznania i zatwierdzenia, nie nabywa żadnych ostatecznych praw do wypłaconej kwoty pomocy, jeżeli nie przestrzega warunków, którymi to wsparcie finansowe zostało obwarowane, i które może być przyznane tylko wówczas, gdy spełnia on określone warunki. Należy mieć również na uwadze, że kwalifikowalność poniesionych wydatków oceniana jest również w trakcie realizacji, kiedy Beneficjent przedkłada kolejne wnioski o płatność oraz po zakończeniu projektu. Reasumując, w ocenie IZ RPO WZ wydając dnia 18.04.2016 r. decyzję nr WWRPO/18/W/2016 organ nie dopuścił się naruszenia art. 207 ust. 1 pkt 3 upr w zw. z pkt 2.3 Wytocznych poprzez błędne określenie wydatków Beneficjenta ponoszonych w trakcie realizacji umowy jako wydatków niekwalifikowalnych.

Odnosząc się do zarzutu Beneficjenta zawartego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, że wydając dnia 18.04.2016 r. decyzję administracyjną organ dopuścił się naruszenia art. 30 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 2 upr poprzez nieuprawnione stwierdzenie, że środki zostały pobrane przez Beneficjenta w sposób nienależny, w sytuacji, w której projekt został zrealizowany na podstawie umowy o dofinansowanie i zgodnie z tą umową, która określa warunki dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane, wskazuje się co następuje. W art. 30 ust. 1 upr ustawodawca wyjaśnił jedynie, iż umowa o dofinansowanie stanowi podstawę prawną przekazania środków na projekt zakwalifikowany w konkursie do dofinansowania. Taką też formę prawną udzielenia dofinansowania zastosowano w niniejszej sprawie. Zgodnie zaś z art. 30 ust. 2 upr umowa o dofinansowanie określa warunki dofinansowania oraz prawa i obowiązki Beneficjenta związane z otrzymaniem środków na realizację wybranego projektu. Określenie tych elementów należy do instytucji zarządzającej. Mając na uwadze brzmienie art. 30 ust. 2 upr, w kontekście postawionego przez Beneficjenta zarzutu, należy zauważyć, iż w/w przepis wymienia tylko ogólne warunki umowy o dofinansowanie projektu, zaś ich uszczegółowienie zawiera art. 206 ust. 1 i 2 upr. I tak ustawodawca w art. 206 ust. 2 pkt 7 upr określa, iż umowa powinna zawierać w szczególności warunki jej rozwiązania ze względu na nieprawidłowości występujące w trakcie realizacji projektu. Takie też warunki określono w § 17 ust. 1 umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Wedle brzmienia § 17 ust. 1 pkt 5 umowy o dofinansowanie, IZ RPO WZ może rozwiązać z

Beneficjentem umowę bez wypowiedzenia, w przypadku powzięcia informacji o tym, iż Beneficjent na dzień podpisania umowy nie spełniał kryteriów kwalifikujących do Poddziałania. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie, w rezultacie czego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1838/14 z dnia 23.10.2014 r., zdecydował o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00. Należy zgodzić się z Beneficjentem, iż organ nie jest władny samodzielnie, arbitralnie rozszerzać czy ustawowego czy umownego katalogu przesłanek umożliwiających wypowiedzenie umowy o dofinansowanie, przy czym z taką sytuacją nie mamy do czynienia w analizowanym przypadku. Poza tym, na co już niejednokrotnie zwracano uwagę, sam fakt rozwiązania umowy z Beneficjentem nie jest podstawą do wydania decyzji w oparciu o art. 207 ust. 1 ufp, jednakże uzyskanie wsparcia pomimo braku uprawnienia niewątpliwie wypełnia już przesłanki z art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp, tj. nienależnego pobrania środków. Bez znaczenia pozostaje etap na jakim IZ RPO WZ ustaliła, że projekt posiada charakter niestacjonarny, a siedziba Beneficjenta nie znajdowała się na terenie województwa zachodniopomorskiego, w konsekwencji czego Beneficjent nie kwalifikował się do uzyskania dofinansowania. Konsekwencją w/w ustaleń zawsze jest konieczność stwierdzenia, że środki nienależnie pobrane powinny podlegać zwrotowi wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Zatem nawet jeśli Beneficjent uzyskał dofinansowanie na projekt, a następnie w wyniku przeprowadzonej kontroli doszło do ujawnienia nieprawidłowości, możliwym jest stwierdzenie wystąpienia przesłanek zwrotu środków określonych w art. 207 ust. 1 ufp.

Organ nie podziela także zarzutu Strony, iż decyzja administracyjna nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. została wydana z naruszeniem art. 2 i 7 Konstytucji w zw. z art. 8 kpa w zw. z art. 67 ufp poprzez naruszenie przez organ zasady działania jednostki w zaufaniu do organów państwa. Jak podał Beneficjent organ na podstawie tego samego stanu faktycznego w dniu dokonywania oceny wniosku o dofinansowanie oraz kontroli realizacji projektu, dokonał dwóch sprzecznych ze sobą ocen, tj. udzielił Beneficjentowi dofinansowania, po czym w trakcie kontroli uznał (mimo braku nowych okoliczności w sprawie), iż projekt od początku miał charakter niestacjonarny, co wyklucza go z możliwości udzielenia dofinansowania. Beneficjent podkreślił, iż po przyznaniu dofinansowania przez organ, realizował projekt w dobrej wierze, angażując zasoby osobowe i kapitałowe. Podmiot udzielający dofinansowania winien działać niczym specjalista w stosunku do którego stosuje się kryteria podwyższonej staranności i od którego można oczekiwać lojalności kontraktowej. Dodano też, iż organ podejmując decyzje o zwrocie środków nie wziął pod uwagę stopnia realizacji projektu przez Beneficjenta. Zaś w orzecznictwie zwraca się uwagę na fakt, że projekt, który uzyskał pozytywną ocenę merytoryczną i został rekomendowany do dofinansowania został tym samym uznany za istotny z punktu widzenia strategicznych celów programu operacyjnym, a więc jeśli organ uniemożliwia jego realizację to naraża też na uszczerbek same fundusze bo uniemożliwia pełne osiągnięcie ich celów. Akcentuje się również konieczność stosowania zasady proporcjonalności osiągnięcia celów projektu.

W tym miejscu warto zwrócić uwagę, że postępowanie dotyczące uzyskanego przez Beneficjenta dofinansowania ma charakter mieszany administracyjno–cywilny. Procedura złożenia wniosku i jego ocena podlega przepisom prawa administracyjnego. Przyznanie dofinansowania i jego wypłata następuje w drodze umowy cywilnej. Wszystkie kwestie związane z jej zawarciem, wykonaniem czy rozwiązaniem umowy rozstrzygane są na drodze cywilnej. Kwestia zaś zwrotu pobranego dofinansowania następuje w drodze decyzji administracyjnej. Każde stwierdzenie nieprawidłowości przez organ obliguje go do przeprowadzenia postępowania w sprawie zwrotu wypłaconego dofinansowania. W razie stwierdzenia wystąpienia przesłanek z art. 207 ufp do zwrotu środków, organ nie bada winy czy też zamiaru Beneficjenta, jego dobrej bądź złej wiary czy też udziału innych podmiotów w powstaniu sytuacji prowadzącej do zwrotu środków. Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie projektu otrzymał bezzwrotną pomoc, pod warunkiem zrealizowania określonych w niej warunków. Zgodnie z art. 207 ufp „sankcją” za ich niezachowanie jest zwrot środków pobranych nienależnie wraz z odsetkami (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 17.12.2015 r. sygn. akt I SA/OI 723/15). W myśl art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są pobrane nienależnie podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy. Jeżeli zwrotu powyższych środków podmiot zobowiązany nie dokona dobrowolnie w zakreślonym w wezwaniu terminie, wówczas organ wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków (art. 207 ust. 8 i 9 ufp). Zawarcie umowy o dofinansowanie z organem nie świadczy o tym, że pobrane przez Beneficjenta środki europejskie były pobrane należnie. Wskazać należy, że mimo pozytywnego oceny wniosku o dofinansowanie przez organ to na dalszym etapie realizacji projektu w przypadku ustalenia, że doszło jednak do nienależnego pobrania dofinansowania, pierwotna ocena projektu nie jest dla Beneficjenta argumentem przemawiającym za prawidłowym ich

pobranem. Kwalifikowalność poniesionych wydatków oceniana jest również w trakcie realizacji projektu oraz po jego zakończeniu. W związku z faktem, iż Beneficjent odniósł się w uzasadnieniu swego zarzutu, o którym mowa do zasady proporcjonalności osiągnięcia celów projektu, należy dodać, iż w analizowanym przypadku nie może mieć ona zastosowania. Przytoczony przez Stronę wyrok sądu cywilnego, a dokładnie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 05.11.2012 r. (sygn. akt I ACa 375/13) nie może mieć żadnego odniesienia nie tylko co do analizowanej sprawy, ale do jakiegokolwiek sprawy administracyjnej. Należy zauważyć, iż w postępowaniu administracyjnym nie mają zastosowania przepisy ustawy Kodeks cywilny, a zatem organ administracyjny nie kieruje się zasadami w nim wyrażonymi (w szczególności art. 5). Ponadto wyrok zapadł na tle zupełnie innego stanu faktycznego. W analizowanej przez Sąd sprawie pozwany – Beneficjent, który zrealizował projekt w ramach programu „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004–2006”, nie dopełnił wymogu przedstawienia powodowi dokumentów potwierdzających wypełnienie przez niego zobowiązań wynikających z umowy, przed upływem 5-letniego terminu, który upływał w dniu 13.02.2010 r., dokumenty te zaś złożył w dniu 24.05.2010 r. Niewypełnienie tego umownego zobowiązania przez pozwanego stanowiło uzasadnioną podstawę żądania przez Stronę powodową zwrotu dofinansowania, stosownie do treści umowy Stron. Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego co do tego, że w okolicznościach sprawy, tj. zważywszy na osiągnięcie przez powoda celu przyznanej mu pomocy oraz bierną postawę powoda przy realizacji łączącej Strony umowy – wbrew ogólnej zasadzie prawa cywilnego obowiązku współdziałania Stron przy realizacji umowy – są podstawy do stwierdzenia, że żądanie powoda pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. W związku z powyższym należy zauważyć, iż w rozpoznawanej przez Sąd sprawie projekt Beneficjenta kwalifikował się do dofinansowania, a Beneficjent zrealizował jego cele co udokumentował jednakże w okresie późniejszym aniżeli wynikającym z umowy. Niedopuszczalnym jest natomiast, jak sugeruje Strona, „łagodzenie sankcji” z uwagi na stopień realizacji projektu w sytuacji, gdy projekt w ogóle nie powinien być otrzymał dofinansowania w ramach RPO WZ w związku z jego nieprawidłowym zakwalifikowaniem przez Beneficjenta na etapie aplikowania. Taka sytuacja prowadzi do wystąpienia szkody w budżecie unijnym, która przejawia się w tym, że środki w wysokości nienależnie pobranego przez Spółkę dofinansowania IZ RPO WZ mogłaby rozdysonować na dofinansowanie projektów innych Wnioskodawców spełniających podstawowe warunki niezbędne do uzyskania dofinansowania, jak również czyniących zadość przepisom prawa. W ramach Poddziałania 1.1.3 winny być wspierane zlokalizowane na terenie województwa zachodniopomorskiego innowacyjne projekty inwestycyjne, zakładające wdrożenie nowej technologii, która umożliwi wytwarzanie nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług i nie jest stosowana na świecie dłużej niż 5 lat. Realizowany przez Beneficjenta projekt nie wpisywał się w cel Poddziałania. Siedziba Beneficjenta znajdowała się poza województwem zachodniopomorskim, tj. w Krakowie, w związku z czym ustalono, że projekt nr WND-RPZP.01.01.03-32-036/10 nie kwalifikował się do objęcia wsparciem w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1. Podjęcie przez IZ RPO WZ czynności zmierzających do odzyskania środków należy zatem uznać za uzasadnione. Mając na uwadze powyższe, ziściły się wszystkie elementy definicji nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006 r. ze zm., zwanego dalej: rozporządzeniem nr 1083/2006), przez którą rozumiemy jakiegokolwiek naruszenie przepisu prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (zwanej dalej: UE) w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu ogólnego. A określając względem Beneficjenta obowiązek zwrotu całości dofinansowania wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych IZ RPO WZ wzięta pod uwagę także charakter i wagę nieprawidłowości raz fakt poniesienia strat finansowych przez fundusze, a więc wbrew twierdzeniu Strony, poza brzmieniem art. 2 pkt 7 również treść art. 98 ust. 2 rozporządzenia nr 1083/2006.

We wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy Beneficjent zawarł również zarzut naruszenia art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp w zw. z pkt 4.2.3 Wytycznych poprzez przyjęcie, że projekt Beneficjenta nie nadawał się do udzielenia dofinansowania od samego początku, podczas gdy zgodnie z zapisami Wytycznych, Komisja Oceniająca Projekty (zwana dalej: KOP) już na etapie kontroli merytoryczno-technicznej wniosku o dofinansowanie miała możliwość uznania pewnych wydatków Beneficjenta za niekwalifikowalne i usunięcia ich, mimo tego zatwierdziła wydatki zadeklarowane przez Beneficjenta jako kwalifikowalne i nadające się do udzielenia wsparcia. Wskazać należy, iż podpisując z IZ RPO WZ umowę o dofinansowanie Beneficjent zobowiązał się do stosowania obowiązujących i aktualnych wzorów dokumentów oraz informacji zamieszczonych w szczególności

na stronie internetowej IZ RPO WZ, w tym Wytycznych dla Wnioskodawców, a także innych dokumentów w ramach Programu. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w judykaturze (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 29.01.2013 r., sygn. akt III SA/Wr 336/12; wyrok WSA w Warszawie z dnia 10.01.2013 r., sygn. akt V SA/Wa 1758/12) zapisy umów o dofinansowanie czy Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych stanowią szczególną regulację normującą, jak otrzymane środki mają być wydatkowane. Zapisy te są zatem rodzajem swoistej procedury wiążącej Strony umowy dotyczącej wykorzystania tych środków. Stanowiące element dokumentacji konkursowej Wytyczne dla Wnioskodawców Poddziałania 1.1.3 oraz Podręcznik dokładnie opisują ścieżkę wyboru projektów, która przebiega w następujący sposób:

- 1) ocena formalna,
- 2) ocena dokonywana przez Komisję Oceniającą Projekty, która kończy się rekomendacją projektu do dofinansowania,
- 3) przyznanie dofinansowania w drodze decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego o wyborze projektów,
- 4) podpisanie umowy o dofinansowanie poprzedzone weryfikacją formalno–prawną.

Ocena formalna jako pierwszy z etapów, polega na weryfikacji złożonych wniosków o dofinansowanie pod względem ich kompletności, jak też ich zgodności z dokumentacją konkursową. Etap ten kończy się przekazaniem Wnioskodawcom informacji o wynikach oceny oraz przekazaniem wniosków pod obrady KOP, o ile spełniły wszystkie kryteria oceny formalnej. KOP dokonuje analizy wniosków pod względem środowiskowym, możliwości wystąpienia pomocy publicznej, ekonomiczno–finansowym oraz merytoryczno–technicznym. Eksperti, pracujący w ramach KOP, dokonują oceny na podstawie kryteriów przyjętych przez Zachodniopomorski Komitet Monitorujący oraz odzwierciedlonych w Kartach Ocen. Kryteria oceny podzielone są na kryteria dopuszczające oraz kryteria punktowe. Pierwsze z kryteriów oceniane są w systemie 0/1, kryteria punktowe natomiast oceniane są przez przyznanie określonej puli punktów w wyznaczonej skali, a więc eksperci dokonują ich stopniowania w oparciu o zawarte we wniosku oraz załącznikach informacje, a także posiadaną wiedzę. Końcową ocenę projektu stanowi średnia arytmetyczna punktów przyznanych za spełnienie kryteriów punktowych przez wszystkich ekspertów oceniających dany projekt. Omawiając kryteria wyboru projektów z punktu widzenia charakteru projektu, należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na Instrukcję wypełniania Wniosku o dofinansowanie Poddziałanie 1.1.3 Inwestycje MSP w nowe technologie (dokument stanowiący część dokumentacji konkursowej). Wedle wspomnianej Instrukcji, wypełniając wniosek o dofinansowanie w zakresie odnoszącym się do opisu projektu, w rubryce C.1 Wnioskodawcy powinni „określić obszar, na którym realizowany będzie projekt podając dane umożliwiające przestrzenną lokalizację projektu (województwo, powiat, gmina, miejscowość, kod pocztowy). W przypadku, kiedy projekt będzie realizowany na terenie kilku miejscowości, gmin, powiatów należy je wszystkie wymienić (poprzez dodawanie kolejnych wierszy). Ze względu na kryteria demarkacji z Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich bardzo istotne jest wymienienie wszystkich miejscowości na terenie, których będzie realizowany projekt. Dla projektów, które ze względu na swoją specyfikę mają niestacjonarny charakter (np. projekt polega na podniesieniu konkurencyjności przedsiębiorstwa poprzez zakup specjalistycznych maszyn budowlanych, dzięki którym Wnioskodawca będzie świadczył usługi na terenie całego kraju), a zatem nie jest możliwe określenie lokalizacji inwestycji, należy przyjąć, że decydująca jest siedziba Wnioskodawcy – wówczas musi się ona znajdować na terenie województwa zachodniopomorskiego. W przypadku tego typu projektów w punkcie C.1 należy zaznaczyć „nie dotyczy”. Należy jednakże pamiętać, iż niestacjonarny charakter projektu musi wynikać ze specyfiki projektu, a nie ze specyfiki zakupowanych środków trwałych czy wartości niematerialnych i prawnych. Przykładowo jeśli w ramach projektu zostanie zakupiony wózek widłowy, który będzie wykorzystywany w przedsiębiorstwie podczas poszczególnych etapów produkcji, to projekt ma stacjonarny charakter, pomimo, iż wiąże się z zakupem środka transportu. Podczas oceny merytoryczno–technicznej projektu zweryfikowane zostanie, czy opis projektu (specyfika projektu) przedstawiony w dokumentacji aplikacyjnej potwierdza, że Wnioskodawca słusznie zaznaczył, iż projekt jest niestacjonarny – nie posiada lokalizacji. Jeżeli Wnioskodawca zaznaczył, że projekt jest niestacjonarny, a specyfika projektu wskazywać będzie jednak na jego stacjonarny charakter – projekt zostanie odrzucony”. Analogiczne regulacje zostały zawarte również w pkt 2.2.1 Wytycznych, gdzie wskazano, że „podczas oceny merytoryczno – technicznej projektu zweryfikowane zostanie, czy opis projektu (specyfika projektu) przedstawiony w dokumentacji aplikacyjnej potwierdza, że Wnioskodawca słusznie zaznaczył, iż projekt jest niestacjonarny (...). Z przytoczonymi zapisami Instrukcji i Wytycznych koresponduje też treść Karty oceny formalnej oraz Karty oceny merytoryczno – technicznej wniosku o dofinansowanie (będących również elementem dokumentacji konkursowej). W pkt 10 Karty oceny formalnej przewidziano możliwość zweryfikowania kryterium kwalifikowalności Wnioskodawcy pod kątem jego statusu (mikro,

małego lub średniego przedsiębiorcy) oraz tego czy Wnioskodawca chcący realizować projekt o charakterze niestacjonarnym posiada siedzibę na terytorium województwa zachodniopomorskiego. Podobnie w pkt 3.1 Karty oceny merytoryczno – technicznej przewidziano możliwość zweryfikowania wniosku o dofinansowanie pod względem kryterium spójności wewnętrznej projektu i dokumentacji aplikacyjnej. Weryfikując wniosek pod względem tego kryterium IZ RPO WZ zobowiązana była sprawdzić „Czy opis projektu (specyfika projektu) przedstawiony w dokumentacji aplikacyjnej potwierdza, że Wnioskodawca słusznie zaznaczył, że projekt jest niestacjonarny – nie posiada lokalizacji (jeśli dotyczy)”. Należy w tym miejscu podkreślić, iż sposób weryfikacji przez IZ RPO WZ wniosków o dofinansowanie, polegający na bardziej wnikliwym badaniu wniosków dotyczących projektów oznaczonych przez samych Wnioskodawców jako niestacjonarne (tych, w których Wnioskodawcy w rubryce C.1 zaznaczyli „nie dotyczy”), wynikał głównie stąd, że Beneficjenci realizujący takie niestacjonarne projekty zwolnieni byli z szeregu obowiązków, które ciążyły na Beneficjentach realizujących projekty o charakterze stacjonarnym. Przykładowo nie byli oni obowiązani wykazywać się prawem do dysponowania nieruchomością, ani też przedkładać dokumentów związanych z wpływem projektów na środowisko naturalne.

Zatem jak wynika z powyższego, w przypadku Wnioskodawców, którzy sami zakwalifikowali swoje projekty jako stacjonarne i w rubryce C.1 wniosku o dofinansowanie określili konkretną lokalizację projektu – jak to uczynił Beneficjent w niniejszej sprawie – IZ RPO WZ nie analizuje kwestii stacjonarności tych projektów. Powyższy wynikający z dokumentacji konkursowej sposób działania IZ RPO WZ ilustruje dokument w postaci Karty oceny formalnej wniosku o dofinansowanie, w której w pkt 10 udzielając odpowiedzi na pytanie „Czy siedziba Wnioskodawcy znajduje się na terytorium województwa zachodniopomorskiego (dotyczy projektów o niestacjonarnym charakterze)” dwoje działających niezależnie od siebie pracowników IZ RPO WZ zaznaczyło „nie dotyczy”. Innymi słowy, jak to zostało wskazane w dokumentacji konkursowej, IZ RPO WZ na etapie weryfikowania wniosków o dofinansowanie badała jedynie czy dany Wnioskodawca słusznie zaznaczył w rubryce C.1, że jego projekt jest niestacjonarny. Na tym etapie nie jest sprawdzane to czy Wnioskodawca słusznie określił lokalizację projektu, wskazując tym samym, że jego projekt jest stacjonarny. Ponieważ więc Beneficjent, w rubryce C.1 złożonego wniosku o dofinansowanie wyraźnie wskazał, że miejsce lokalizacji projektu to Kołobrzeg to niezasadnym jest twierdzenie, iż organ na etapie weryfikacji wniosku o dofinansowanie pozytywnie zweryfikował projekt pod względem stacjonarności. Poza tym jeśli dany projekt z jakichkolwiek względów nie spełnia kryteriów zgodności z prawem IZ RPO WZ ma nie tylko uprawnienie, ale i obowiązek zakwestionować prawidłowość przyznania dofinansowania.

Na IZ RPO WZ spoczywa obowiązek prawidłowego ukształtowania dokumentacji konkursowej, tak aby warunki konkursu były jednakowe dla wszystkich Wnioskodawców ubiegających się o pomoc, którzy mieszczą się w obrębie danej kategorii (łączy ich wspólna cecha relewantna). Zgodnie z brzmieniem art. 26 ust. 2 uzppr Instytucja Zarządzająca, wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, powinna uwzględniać zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii Beneficjentów w ramach programu oraz zapewniać przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów. Natomiast na Wnioskodawcy zgłaszającym do konkursu własny projekt ciąży obowiązek uważnego zapoznania się z priorytetami konkretnego programu operacyjnego, z przyjętym przez Instytucję Zarządzającą systemem realizacji, a następnie z dokumentacją konkursową. Ponadto Wnioskodawca powinien starannie i zgodnie z założeniami danego programu operacyjnego przygotować wniosek o dofinansowanie projektu.

Mając na uwadze wspomniany obowiązek IZ RPO WZ dotyczący prawidłowego kształtowania dokumentacji konkursowej należy wskazać, iż według jednolitego orzecznictwa NSA przyjmuje się, że naruszenie wskazanych w art. 26 ust. 2 uzppr zasad mogłoby znaleźć uzasadnienie, gdyby nazwa ustalonego kryterium, budzące językowe trudności, czy to przez posłużenie się niejednoznacznymi, skrótowymi lub obcojęzycznymi, czy sprzecznymi znaczeniowo terminami, utrudniała odczytanie istoty tego kryterium, co skutkowałoby niebezpieczeństwem, że oceniane byłyby dane przedmiotowo różne (wyroki NSA z dnia 21.06.2011 r., sygn. akt II GSK 1034/11; 30.03.2010 r., sygn. akt II GSK 309/10). Taka sytuacja nie miała miejsca w rozpoznawanej sprawie. Powyższe potwierdził NSA w wyroku z dnia 05.02.2014 r. oddalającym skargę kasacyjną Geotronics Polska Sp. z o.o. na rozstrzygnięcie Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego (sygn. akt ...) w zakresie błędnego uznania przez Geotronics Polska Sp. z o.o. o stacjonarności podobnego projektu pn. „Wdrożenie technologii systemu oceny stanu linii brzegowej i dna w sferach przybrzeżnych mórz, jezior i rzek” (wniosek o dofinansowanie nr WND-RPZP.01.01.03-32-101/12), o którego wsparcie aplikował Beneficjent w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2012/1. Warto jeszcze raz podkreślić, iż jak wskazano w w/w wyroku określenia stacjonarny i niestacjonarny użyte są w rozumieniu powszechnym i ilustrowane są w Wytycznych i innych aktach konkursowych przykładami. Określenie stacjonarny rozumiane jest w Wytycznych zgodnie z regułami języka polskiego i oznacza charakteryzujący się stałym miejscem

pobytu, niezmiennący położenia. Projekty stacjonarne to projekty posiadające lokalizację. Uregulowania IZ RPO WZ dotyczące charakteru projektu uznano za w pełni przejrzyste i nienaruszające zasad równego dostępu do pomocy tych podmiotów, dla których ta pomoc jest przeznaczona w ramach RPO WZ. Tym samym zarzut Beneficjent dotyczący naruszenia art. 26 ust. 2 uzpr uznano za niezasadny.

Niezasadnym jest też podniesiony przez Beneficjenta w piśmie z dnia 01.02.2017 r., dnia 14.04.2017 r. i dnia 13.06.2017 r. zarzut przedawnienia roszczenia o zwrot środków w postaci dwóch transz dofinansowania przekazanych Beneficjentowi w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00, oparty o zapis art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej, z którego wynika, iż zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.

Należy podkreślić, iż przepisy działu III Ordynacji podatkowej, w tym art. 70 § 1, na który powołuje się Beneficjent w piśmie z dnia 01.02.2017 r., dnia 14.04.2017 r. i dnia 13.06.2017 r. znajduje w sprawie zastosowanie, w związku z nieuregulowaniem kwestii przedawnienia w ufp. Nie sposób jednak zgodzić się ze wskazaniem Beneficjenta, iż termin płatności należy liczyć od dnia otrzymania przez Spółkę dofinansowania. Należy wskazać, iż dopiero decyzja wydana w oparciu o art. 207 ufp określa kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków, a zatem określa zobowiązanie i termin jego płatności. Z uwagi na zapis art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej, dopiero po upływie terminu na zwrot wskazanego w ostatecznej decyzji o zwrocie środków, nastąpi z końcem roku rozpoczęcie 5 letniego biegu terminu przedawnienia roszczenia.

Nadto, w odniesieniu do wniosku Beneficjenta zawartego w piśmie z dnia 01.02.2017 r., a także z dnia 14.04.2017 r. i dnia 13.06.2017 r. o umorzenie postępowania administracyjnego, należy wskazać, iż od decyzji wydanej na podstawie art. 207 ust. 1 ufp nie służy Stronie odwołanie, lecz Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do IZ RPO WZ z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Organ rozpatrujący wniosek, jest zobowiązany do przeprowadzenia powtórnego postępowania w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, gdyż do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Z uwagi na fakt, że przepisy ufp nie wskazują trybu postępowania dotyczącego ponownego rozpatrzenia sprawy, na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy kpa i odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej. Zgodnie zatem z art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy po przeprowadzeniu ponownego rozpoznania sprawy wydaje decyzję, w której: utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, bądź też umarza postępowanie odwoławcze. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi powyższy przepis, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej, co do istoty (wyrok NSA z dnia 24.01.2012 r., sygn. akt II OSK 2104/10). Umorzenie jako środek ostateczny, niweczący dotychczasowe wyniki postępowania stosować należy, gdy osiągnięcie celu postępowania administracyjnego staje się bezzasadne z uwagi na okoliczności stanowiące trwałą i nieusuwalną przeszkodę do jego kontynuowania.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, wskazania wymaga, iż przedmiotem postępowania zakończonego decyzją administracyjną nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. było określenie kwoty wymaganej do zwrotu z uwagi na stwierdzone wobec Beneficjenta nieprawidłowości. Wspomniane postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków zostało wszczęte dnia 10.12.2014 r. w związku z wynikami kontroli planowej projektu przeprowadzonej przez IZ RPO WZ w dniach 18-19.02.2013 r. oraz kontroli doraźnej dokonanej w dniach 10-11.06.2013 r. i 10.09.2013 r. W trakcie trwania kontroli, po szczegółowej analizie dokumentacji oraz stanu faktycznego i prawnego w sprawie ustalono, iż Beneficjent nie kwalifikował się do uzyskania dofinansowania w ramach Poddziałania 1.1.3 z uwagi na niespełnienie kryterium dostępowego, uzyskując wsparcie do którego nie był uprawniony (art. 207 ust. 1 pkt 3 ufp). Wszczęte przez IZ RPO WZ postępowanie administracyjne zakończono wydaniem dnia 18.04.2016 r. decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 określającej kwotę wymaganą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków. Od w/w decyzji wydanej na podstawie art. 207 ust. 1 ufp Stronie nie służyło odwołanie, lecz Strona niezadowolona z decyzji mogła się zwrócić do IZ RPO WZ z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, z czego Strona w przedmiotowej sprawie skorzystała. Organ rozpatrujący wniosek, zobowiązany był do przeprowadzenia powtórnego postępowania w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, gdyż do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. W trakcie postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy (zainicjowanego wnioskiem Beneficjenta) dotyczącej

wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. orzekającej zwrot od Beneficjenta środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036-10-00, IZ RPO WZ ponownie przeanalizowała cały dotychczas zgromadzony materiał dowodowy, co doprowadziło do ustalenia, iż przedmiot postępowania nadal istnieje, a Beneficjent jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych środków. Z uwagi na powyższe, w ocenie IZ RPO WZ brak podstaw do uwzględnienia wniosku Beneficjenta o umorzenie postępowania administracyjnego.

Reasumując, uznano, iż IZ RPO WZ orzekając o zwrocie środków przekazanych Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 prawidłowo przeprowadziła wykładnię przepisów i w rezultacie właściwie je zastosowała. W wydanej dnia 18.04.2016 r. decyzji administracyjnej nr WWRPO/18/W/2016 dokonano też wszechstronnego rozważenia całego materiału dowodowego oraz przy jej wydawaniu wzięto pod uwagę wyjaśnienia Strony. W decyzji organ wyjaśnił szczegółowo i wyczerpująco każdy aspekt sprawy istotny dla rozstrzygnięcia, przytaczając właściwe przepisy kompetencyjne oraz podstawę orzeczenia o zwrocie środków (sentencja decyzji zawierała wszystkie elementy wymagane przepisem art. 207 ufp). W postępowaniu w przedmiocie zwrotu środków umożliwiono Stronie wypowiedzenie się w każdej poruszonej kwestii, z czego ta niewątpliwie skorzystała składając pisemne wyjaśnienia, a następnie wnosząc o ponowne rozpoznanie sprawy. Strona miała nieskrępowaną możliwość składania wniosków dowodowych w toku całego postępowania administracyjnego, do których organ ustosunkował się albo w drodze wydawanych w toku postępowania postanowień albo w samej decyzji administracyjnej. Odmienne od Beneficjenta stanowisko organu, w przedmiocie konieczności przeprowadzenia zgłoszonych przez Stronę wniosków dowodowych, o ile zostanie należycie uzasadnione, jak w ocenie IZ RPO WZ w niniejszym przypadku, nie świadczy o niewyczerpującym zebraniu materiału w sprawie. Dokonując ponownej analizy sprawy na skutek wniesionego przez Stronę wniosku z dnia 04.05.2016 r. organ nie dopatrył się również żadnych innych naruszeń proceduralnych. Organ nie podzielił zdania Beneficjenta, iż w sprawie doszło do niezasadnego wypowiedzenia umowy o dofinansowanie (abstrahując od faktu, iż warunkiem wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu, nie jest uprzednie rozwiązanie umowy), a następnie przeprowadzenia postępowania dowodowego w sposób, który doprowadził do powstania błędów w ustaleniach faktycznych.

Podkreślenia wymaga, iż Beneficjent pomocy finansowanej ze środków europejskich, z racji jej przyznania i zatwierdzenia, nie nabywa żadnych ostatecznych praw do wypłaconej kwoty pomocy, jeżeli nie przestrzega warunków, którymi to wsparcie finansowe zostało obwarowane. Budżet unijny pokrywa bowiem jedynie wydatki poniesione zgodnie z przepisami szeroko pojętego prawa i zasadami danego programu.

Mając na uwadze całość dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności umowę o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, wniosek o dofinansowanie, wyniki kontroli projektu, wyjaśnienia Beneficjenta, a także uzasadnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po ponownym przeanalizowaniu wszystkich okoliczności w sprawie, IZ RPO WZ uznała za zasadne utrzymanie w mocy decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18.04.2016 r. w całości.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

1. Radca prawny Mariusz Boruch
Kancelaria Radcowska
ul. Generała Chłopickiego 12/2
31 – 525 Kraków
2. a/a